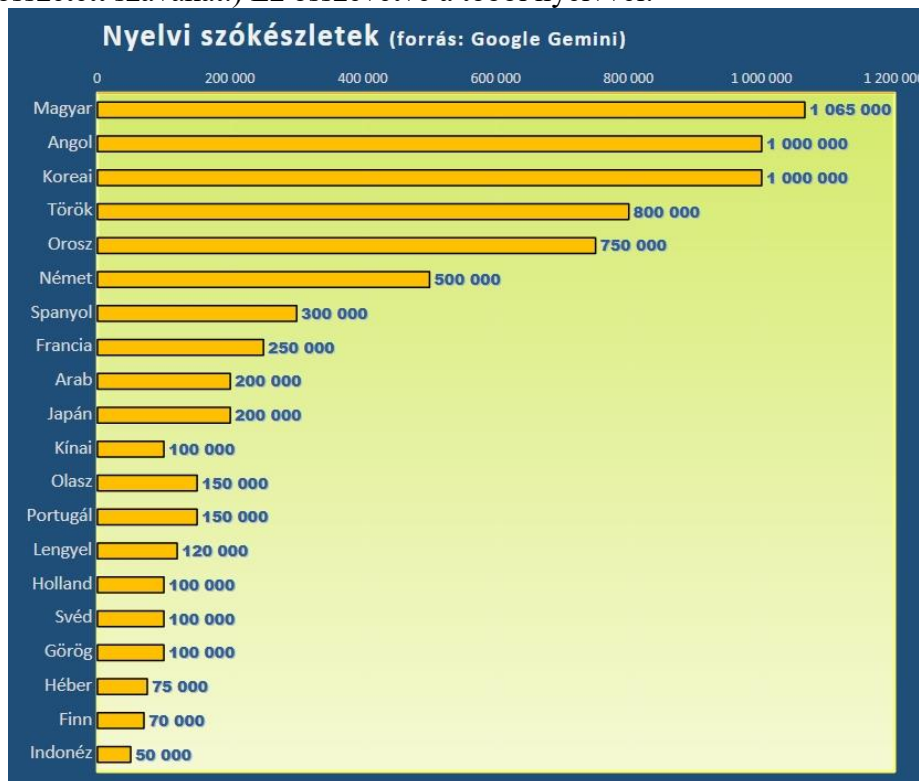

Török Tamás (Budapest):
A magyar nyelv helye a Földön

A. Bevezetés: Magyar nyelvünk páratlan a világon

A magyar nyelv lényeges tulajdonságait tekintve eltér a világ legtöbb nyelvétől¹
Kiss Dénes

A Föld bolygón jelenleg nagyjából 7100-7200 számon tartott *élő nyelv van*.² (Ha a holt nyelveket is beleszámoljuk, ez a szám körülbelül 8500-9000.³) Ennek kb. 30-35%-a, tehát úgy 2100–2500 *élő nyelv* tekinthető *ragozó (agglutináló) nyelvnek*, mint amilyen a magyar is. Szinte minden ragozó nyelv rendelkezik szótövekkel és ahhoz kapcsolódó toldalékokkal, de kevés használ olyan *szerves gyökrendszert + toldalékrendszert*, mint a magyar. Az ilyen „ősi mag alapú” építkezés, ahol a gyök hangzása és jelentése szervesen összefügg, rendkívül ritka. Bár a török nyelv és egyes kaukázusi nyelvek mutatnak hasonlóságot, a magyarhoz mérhető mértékben kidolgozott, a szókincs szinte egészét lefedő gyökrendszert csak maroknyi nyelvénél figyeltek meg. A magyar nyelv szókincsét és összetettségét tekintve a világ élvonalában van. A szóképzési képesség, a toldalékolási sűrűség és a gyökrendszer mélysége tekintetében a magyar a világ nyelveinek *legfelső 1%-ába* tartozik. **A teljes magyar szókészlet több mint 1 millió szó!** (Beleértve a tájnyelvi, régies, toldalékolt, összetett szavakat.) Ez összevetve a többi nyelvvel:

¹ Kiss Dénes: A „titokzatos” magyar nyelv törvényei és játékai. <https://youtu.be/ImXbKASDqg0>.

² Ethnologue: Languages of the World. A világ legismertebb és legátfogóbb adatbázisa.

³ Glottolog: a világ nyelveinek, nyelvjárásainak és nyelvcsaládjainak átfogó, tudományos igényű adatbázisa.

Az élő (és holt) nyelvek közül mennyinek van (volt) írása, írásbelisége?

Ez azért lényeges, mert az írásbeliség nemcsak a tudás megőrzésének eszköze, hanem a nemzeti öntudat és a nyelvi logika legmagasabb szintű kifejeződése is. Az adatok itt még jelentősebb előnyt mutatnak a magyar nyelv javára. Bár több mint 7000 élő nyelvet tartunk számon, az írásbeliség meglepően ritka kiváltság (és sokszor igen késői fejlemény):

- *Élő nyelvek:* A 7100 élő nyelvnek csupán a kb. 55-60%-a (kb. 4000 nyelv) rendelkezik valamilyen rögzített írásrendszerrel.
- *Gyakorlati használat:* Ebből a 4000-ből is rengeteg nyelv csak az utóbbi évtizedekben kapott (többnyire latin betűs) ábécét hittérítők vagy nyelvészek segítségével. Valódi, mély *történelmi gyökerű* írásbelisége alig pár száz nyelvnek van.
- *Holt nyelvek:* Ha a történelmet nézzük, több ezer nyelv tűnt el úgy, hogy egyetlen betűt sem hagytak hátra. Az emberiség történetében összesen kb. 100-150 *jelentős, önálló írásrendszert* tartunk számon.

Hogy ebből mennyinek van saját egyedi szellemi termék írása, mint a magyarnak a rovásírás, még nagyobb ritkaságot mutat javunkra. Itt válik el az ocsú a búzától! A legtöbb nyelv ugyanis nem „alkotta”, hanem „kölcsonözte” az írását (pl. a legtöbb európai nép a latin, a szlávok a cirill, a közel-keletiek az arab ábécét használják).

A "Saját Írás" elitklubja: Saját, egyedi, mással nem összetéveszthető, a nyelv belső logikájára szabott írásrendszert létrehozó nyelv rendkívül kevés. Ha a nagy íráscsaládokat – a Latin, Cirill, Arab, Kínai írásjegyek, Brahmí eredetű indiai írások – kivesszük, alig marad:

Típus	Példák (a magyaron kívül)	Miért egyedi?
Sajátos nemzeti írás	Örmény (Mesrop Mastoc), Grúz	Saját ábécé, amit kifejezetten a nyelv hangkészletére terveztek.
Logikai tervezés	Koreai (Hangul)	Szedzsong király alkotta meg; a világ egyik leglogikusabb írása.
Archaikus egyediség	Etióp (Ge'ez)	Sajátos szótagírás, amely évezredek óta fennmaradt.
Saját szerves fejlődés	Magyar Rovás	A magyar nyelv hangzóit (pl. ö, ő, ü, ú, ty, gy, ny) tökéletesen leképező, a fára/köre róhatóság logikáját követő, ősi rendszer.

Rovásírásunk különlegessége a világ írásai közt:

A magyar rovásírás (székely-magyar rovás) nem csupán egy ábécé, hanem a magyar lélek és nyelv tükre. Összehasonlítva a világ 7000+ nyelvével, illetve írásával:

1. *Hangzóit tekintve* (fonetikusság): Míg a latin ábécé „szűk” a magyar nyelvhez (kettős és ékezetes betűk (magyar hangok): cs, gy, ly, ny, sz, ty, zs, á, é, í, ó, ő, ú, ü), addig *a rovásban minden magyar hangnak saját, külön jele van.*⁴

⁴ A középkori szerzők, írástudók kínszenvedést éltek meg, amikor magyar szövegeket kellett a jóval szegényesebb betűkészletű latinra lefordítani. Így lett például a 'gyümölcs' szavunkból felismerhetetlen 'gimilc'.

2. *Tömörítés (ligatúrák)*: A rovásírás képes az összevonásokra, ami tökéletesen rímelt a magyar nyelv *tömör természetére* (adatsűrítés egy szóban).
3. *Ritkaság*: Azon népek száma, akik az ó- és középkorból ilyen magas szintű, elvont és logikus írásműveltséget hoztak magukkal, *kevesebb, mint 10-15*.

Összegezve:

A magyar nyelvhez hasonlóan összetett – agglutináló + gazdag gyökrendszerű + óriási szókincsű – nyelvből összesen talán *kevesebb, mint 10-20* létezik a Földön. *A magyar szókincs több mint 1 millió szó*. A magyar egyedisége abban rejlik, hogy míg a legtöbb nyelv vagy csak ragozó (mint a török), vagy csak hajlító (mint a latin), a magyar a gyökrendszerével egyfajta *belső képi logikát* hordoz, ami egyedülállóan hatékony adattömörítést tesz lehetővé. Nyelvünk gazdaságos, mivel néhány ezer szógyökből hatalmas szóbokorhálózatot képez. Átlátható, mivel a toldalékok, jelek, ragok, képzők szerepe tiszta és következetes, mert a ragok magából az élő nyelv szavaiból jöttek létre.⁵ A Föld összes nyelvének (élő és holt) *kevesebb, mint 0,5%-a* mondhatja el magáról azt, amit a magyar, hogy rendkívül összetett, ragozó (agglutináló) nyelv, amelyhez saját, minden más rendszertől független, szerves és logikus írásrendszer (a rovás) tartozik. Ez a hármas egység (*Gyökrendszer + Ragozás + Rovásírás*) teszi a magyar nyelvet *a világon egyik legkülönlegesebb kulturális „sziget”*.

Am a magyar nyelv egységes szóbokor- és gyökrendszere nem úgy alakult, ahogy a „magyar nyelvtudomány” feltételezi nyelvünk létrejöttét, hogy keveredésekből, átvételekből származik. A magyar *gyökrendszer szilárd, maradéktalan belső logikai összefüggése* van, és a hozzá kapcsolódó *szóbokrok hálózata szerves, logikus, teljeskörű és egységes*,⁶ míg más nyelvekben hasonló egyáltalán nem, vagy csak *széttöredezve*, csak nyomokban található meg (ahol a szavak összefüggéstelen szótári címkék). Ha volt az emberiségnek *ősnyelve*, az a legtisztábban a magyar nyelvben őrződött meg, ami csak hosszútávon letelepedett, nyugodt környezetben valósulhat meg, nem egy feltételezett finnugorból kiszakadt, vándorló, üldözött (nomád) nép esetében. A magyar nyelv ősiségét az *írárendszer képi logikája* is alátámasztja, mely a *székely-magyar rovásírásban* érintetlenül megőrződött, és amely alapot adott a többi vonalas írásnak.⁷

A fenti adatok és a könyveimben bemutatott eredmények alapján bátran kijelenthetem, hogy a mai magyar nyelv őrizte meg egyedülállóan ezen a Földön azt az ősi gyökeret, hordozza szerkezetében mindazt a tudást, tapasztalatot, amit az emberiség a hosszú úton megszerzett, magáévá tett. Emiatt beszélhetünk arról, hogy *a magyar nyelv ősnivel és páratlan a Földön*.

⁵ A magyar nyelvben a ragok nem valami véletlenszerűen kialakult szótoldalékok, hanem értelmes szavak szótöredékei, lényegi magjai, amelyekkel azonnal érti a magyar nyelvű az adott ragozás értelmét és jelentését. A rag benne van a hozzátartozó kérdésben és az arra adott válaszban is. Például -nak, -nek: *kinek/minek? annak/ ennek, nekem*; -tól, -től: *kitől/mitől? ettől/attól, tőlem*; -val, -vel: *kivel/mivel? evvel/avval, velem*; -ban, -ben: *kiben/miben? ebben,/abban, bennem*, stb.

⁶ Lásd a könyveimben, illetve elsődleges forrásként a Czuczor–Fogarasi szótárban (hivatalos címe: *A magyar nyelv szótára*), mely a 19. századi magyar nyelvészet hatalmas alkotása, s amelyet a Magyar Tudományos Akadémia (MTA) megbízásából Czuczor Gergely bencés szerzetes és Fogarasi János jogtudós készített. A világhálón elérhető: <http://osnyelv.hu/czuczor/>.

⁷ Lásd például Dr. Révész Péter kutatásait, aki az 5000 évvel ezelőtti krétai írásban a Kárpát-medencéből érkezett magyar nyelvet fedezte fel, és bemutatta a lineáris A írás megfejtését magyar nyelv alapú olvasattal. *A Kárpát-medencei Nyelvi Központ* c. könyvemben a „Az írásbeli koherencia – a rovás ősisége és képi logikája” című fejezetben részletesebben foglalkozom ezzel. Megrendelési lehetőségét lásd itteni tanulmányom végén!

B. A magyar nyelv különleges képességei, sajátosságai

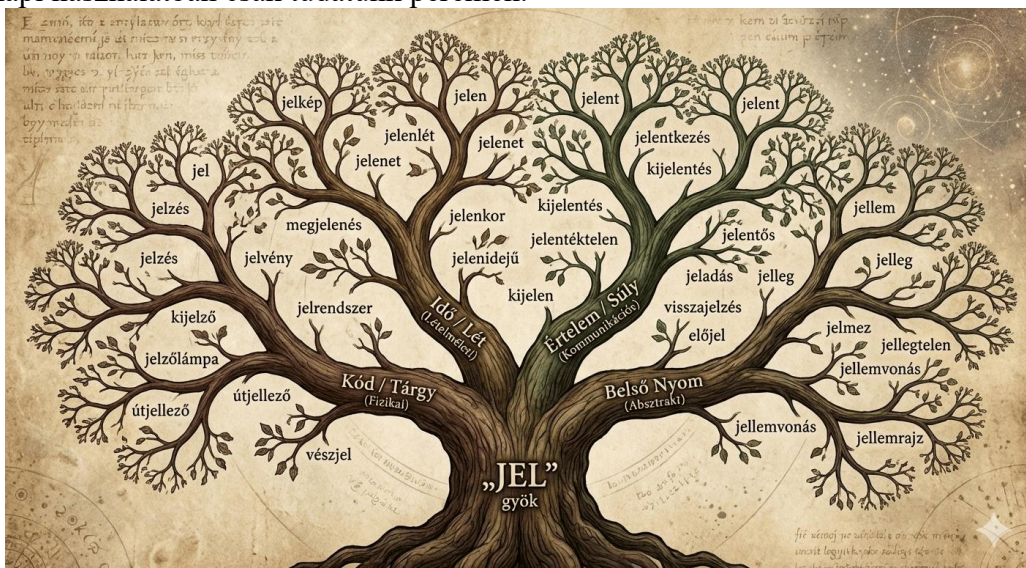
*A magyar nyelv igazi előnye a többivel szemben éppen hihetetlenül eleven belső összefüggésrendszere (lenne). Hogy a hangalakilag összefüggő szavak tartalmilag is összefüggnek egymással. Ez sem a germán, sem a szláv, sem a latin nyelvben nincs, és sem az óhéber, sem a szanszkrit ily kiforrt változatban nem tartalmazza. Ezért a szanszkritban milliós nagyságrendben kell szavakat előállítani, mert minden új jelenségre új szót kell alkalmazni. Nekiünk nem.*⁸

Pap Gábor

A magyar nyelv páratlan a világon. Különleges tulajdonságai, mint például **a gazdag szókincse, a képleíró/kifejező képessége, a belső logikája, faszerkezetű gyök- és szóbokor rendszere**, a rugalmasan és szervesen alakítható nyelvtani **ragozó-toldalékoló** („rak-os-gat-hat-ó”) **rendszere**, a nyilvánvaló **ősisége, tömörsége** stb révén méltán kiérdemli az egyedülálló címet. Ezek az adottságok, összefüggések tulajdonképpen ott vannak a „szemünk előtt”, csupán arra várnak, hogy felfedezzük. Nézzünk néhány alapvetést a magyar nyelvvel kapcsolatban, melyet nem hangsúlyoznak eléggé a nyelvtanórákon!

I. A magyar nyelv egyedi gyökrendszere, szóbokor-rendszere

„A magyar nyelv ragozó (agglutinating, agglutinative) nyelv. Ragozó azt jelenti, hogy a gyökhöz, a szótóhoz illesztjük, ragasztjuk a ragot. Úgy is mondhatnánk, hogy a magyar nyelv igyekszik összerakni, egyesíteni azt, ami értelmileg és rendeltetése folytán szervesen együvé tartozik. E különbséget sokan ismerik. Amit viszont hivatalos nyelvészeink elhallgatnak, az a magyar nyelv egyedi gyökrendszere. Minden szavunk gyök, gyökelem, gyökszármazék vagyis gyökfűzér... Gyökeink a tiszta magyar nyelv ősi, ma is élő, működő szervezetét képezik. Valamikor az emberiség ősnyelve vagy ősnyelvei valószínűleg mind gyökrendszeren nyugvó, ragozó nyelvek voltak, de a legtöbb nyelvben e rendszer már alig felismerhető foszlányokra bomlott. Viszont a magyarban a mai napig is megmaradt a gyökrendszer szerves egészének javarésze, bár a mindennapi használatban csak tudatunk peremén.”⁹

⁸ Pap Gábor: Üdvtörténet magyarul (Két Hollós, 2015.) 12. oldal.

⁹ Molnós Angéla: A magyar nyelv elhallgatott gyökrendszere.

Ez csak két példa volt a **teremtő gyök** → **fiagyökök** → **szóbokrok, lombozat** hálózatára. A magyar nyelvben nagyjából **20-40 közé tehető a teremtő gyökök száma**. Ezek köré gyűlik a kb. **2400 gyök vagy fiagyök** (3). És azok köré bokrosodnak a magyar nyelv szóbokrai többszázszézes nagyságrendben. A T-R és K-R teremtő gyökök mellett például a K-P, P-R, NY-L, SZ-R képletekben szintén ez a gyökérzet hordozza az alapfogalmat, és a magánhangzó a jelentést, az árnyalást. Ezekből az ősgyökökből fejlődtek ki a ma is önálló értelemmel bíró, és rengeteg szó alapját képező gyökök, mint például *kap, kép, kop, pír (piros, pirkad, pírul), nyal, nyíl, nyúl, nyelv, szár, szer, szór* stb.

Nézzünk még néhány további példát a gyökrendszer szépségére és teljes belső logikai hálózatára:

KÉP gyök

Logikai Kategória	Magyar Szó Példák	A Fogalom (a gyök funkciója)
1. Vizuális Kép/Látszat	Kép, képernyő, fénykép, képmás, képlet, jelkép, jóképű	Az érzékszervek által felfogott forma.
2. Mentális Kép/Elképzelés	Képzlet, képzet, elképzél, képtelenség, képzelőerő	Az elmében lévő forma, belső látás, az alkotás forrásvidéke.
3. Képesség/ Lehetőség	Képesség, képes, elképesztő, képtelen, képvisel	A vizualizált kép megvalósításának lehetősége/képessége.
4. Formálás/ Alkotás	Képez (nyelvtani képző), képlet, képlékeny, képmás (kópia)	A forma aktív létrehozása, szabályszerű formázás.

A KÉP- gyök (kép, képesség, képzelet, képző) a magyar nyelv egyik logikai csúcsa, hiszen egyetlen gyökkel fonja össze a világ érzékelésének, megértésének és megvalósításának egész folyamatát. Ez a logikai koherencia és komplexitás egyedülálló. A kép szó a hivatalos etimológiai (eredetismertető) szótár (TESZ) szerint török jövevényszó. Valóban? És ez a temérdek összefüggés is megvan a török nyelvben?

FoG gyök

Logikai Kategória	Magyar Szó Példák	A Keresett Fogalom (a gyök funkciója)
1. Fizikai Megragadás/Rész	Fog (testrész), megfog, elfog, fogság, fogó	Megragadás, tartás, elfogás, a fizikai fogás eszköze (fog/szerszám).
2. Mentális Megragadás	Fogalom, fölfog	Mentális megragadás, fogalom, megértés.
3. Ígéret/Elfogadás	Fogadalom, megfogadom, elfogad	Fogadalom, ígéret, elfogadás (megragadás /elköteleződés).
4. Részvétel/ Foglalkoztatás	Foglalkozás, foglalatoskodik	Eltérő jelentés (foglal - helyet, időt, valaminek a birtokbavétele).

A FOG- gyök a magyar nyelv fizikai valóságra épülő absztrakciós képességének egyik legszemléletesebb példája. A gyök és a belőle képzett komplex szóbokor logikai rendszere máshol nem található meg, alátámasztva a magyar gyökrendszer egyediségét és központiszeretét.

Több száz szavunk alapgyöke, jelentésében mindegyik összefügg a *fogással*, mint ahogy a kéz *meg-fog* valamit, úgy a *fogsor* is ugyanezt a mozdulatot teszi, mint ahogy a *fog-oly* is a *fog-dában* be van *fog-va*. Nézzünk néhány példát:

- Régóta fenem rá a *fog-amat*,
- Bárcsak *meg-fog-hatnám*, de ő most is meg *fog* szökni!
- *Fog-lalkozását* tekintve *fog-ász* volt, nem lehetett találni *fog-ást* rajta, de hibázott, most *fog-oly*.
- *Fog-dája* ugyan kalitka, de *fog-sora* még mindig *ki-fog-ástalan*, sok mindennel *fog-lalatoskodik*.
- *Fog-alamam* sincs, hogy csinálja. Lehet rá *fog-adni*, de én nem *fog-adom* el a végeredményt!
- *Fog-ényony* vagyok a *fog-krémjére*! *Fogához* veri a garast = nem ereszti, *fogja*.

A magyar nyelv az egyetlen, amelyben az FOG-gyök az összes komplex logikai kategóriát lefedi (fizikai, mentális, ígéret, részvétel), és a legszemléletesebben köti össze a fizikai cselekvést(a fogtészés) az absztrakt fogalommal(fogalom, fogadalom).

NY-L gyök

Az NY-L gyök a magyar nyelvben a valamilyen irányban történő nyúlás alapfogalma. Összefüggő szógyökök: nyal, nyál, nyelv, nyél, nyíl (nyílik), nyöl (régies nő), nyúl (állat), nyúl (ige, odanyúl, nyúlik). A nyúl szó három jelentése elképesztő belső logikát mutat. A nyíl

szintén egy erős gyökér, minden belőle kinövő szó a nyílással kapcsolatos, még az is, hogy valaki "nyitott". Nyílik, nyílall (nyílt seb, nyíllal lőtt seb!), nyílás, nyílatkozik, stb.. A szavak mindegyike szinte teljesen azonos képet közvetít: valamilyen irányban történő növekvő hosszúságú elmozdulást, hosszabbodást, vagy megnyúlva vékonyodást, amiket alig lehet a nyúl vagy a nyíl gyöksszavak használata nélkül szóban leírni.

A NY-L gyök logikai koherenciája:

- **A mozgás gyöke: hosszanti kiterjedés (nyúl)**
- **NYÚL (ige):** Az alapvető cselekvés: egy testrész (kéz, ujj) kinyújtása, **hosszanti kiterjedése** egy cél felé. (Pl. *odanyúl, nyúlik, kinyújtózik*).
- **NYÚL (állat):** Az állat a mozgása/futása közben **megnyúlik** és a **hosszanti kiterjedésre** emlékeztet. A név a mozgásformából ered (hosszú, kinyúló mozgás).
- **NYÚL-ás (főnév):** valamely irányba **kiterjedés**, kitágulás, meghosszabbodás (*nyúlánk, nyúlós, nyúlvány* stb.).
- **A kommunikáció gyöke: beszéd és hozzá tartozó szervek (nyal/nyál/nyel/nyelv)**
- **NYaL (ige):** Folyadék vagy puha anyag felvétele **hosszanti, kinyújtott nyelvvel**. (szóbokor: *nyaláb, nyalánk, nyalizós*, stb.)
- **NYÁL:** A **nyelvből kiterjedő, kinyúló** folyadék (*nyáladék, nyálka, nyálaz*).
- **NYeL (ige):** táplálkozás (*nyelés*), hangok kiejtéséhez is szükséges szerv (*nyelőcső*)
- **NYeLv (testrész):** A **nyalásra** és **nyelésre** használt, rugalmas, **hosszanti** szerv. A magyarban a *nyelv* szó egyben a **nyelésre** (*nyel*) és a **kommunikációra** (*nyelv*) is vonatkozik → újabb **FOG-** (fogam/fogalom) gyökhöz hasonló logikai koherencia.
- **NYeLv (kommunikáció):** a gondolatok és érzések kódolására, átadására szolgáló beszélt és írott csatorna. A szó nem csak a kommunikáció eszközt, hanem az azt lehetővé tevő fizikai cselekvést, mozgást, és szervet is magában foglalja.
- **NYéL:** A tárgy **hosszanti kiterjedése** (*söprű-nyél, fejsze-nyél, nyeles*, stb.).
- **A tér gyöke: A nyílás és absztrakció (nyíl/nyit)**
- **NYÍL (forma):** Egy **hosszanti** eszköz (akár a nyúl ige) vagy egy **hosszanti, tiszta vonal** (pl. *nyílegyenes*), sőt a *nyílvessző* vége a *nyílhegy* egy **kinyúló** forma! A *nyílall* (fájdalom) bizonyosan a *nyílhegy* által okozott seb nyílt alakjából ered.
- **NYÍLÁS / NYÍT:** A **zárttság megszűnése**, a tér **kiterjedése** vagy szabaddá válása (*nyílászáró, nyílt ablak*).
- **NYÍLT (jelző):** Az **absztrakció** gyöke. A *nyílás* fizikai tulajdonságát átviszi a **személyiségre** (pl. *nyílt szívvel, nyitottan, kinyílt, nyílatkozik*).

Összegzés (logikai koherencia): A NY-L gyök a magyarban **elképesztő** logikai tömörséggel egyesíti a **hosszanti kiterjedést** (nyúlás), a **testrészeket** (nyal/nyel/nyelv), a **kommunikáció eszközt** (nyelv) és a **térbeli/absztrakt nyitottságot** (nyíl/nyit). Ez a tömörség és teljesség **maximálisan igazolja a magyar nyelv logikai centrumszerepét**.

A fenti néhány példából is kitűnően látható, hogy a magyar nyelv szókincse rugalmas és szinte végtelen, mivel a gyökök és a toldalékok kombinációjából folyamatosan képezhetünk új szavakat, mindig megőrizve a gyök alapvető jelentését, alapfogalmát. **A magyar nyelv lenyűgöző belső, élő logikájának teljessége és gazdagsága tehát a gyökrendszerében mutatkozik meg legszebben.** Vajon miért nem esik szó erről nyelvtanórákon?

II. A toldalékrendszer jellegzetességei

A magyar nyelv nemcsak a gyökrendszerében teljes, hanem a toldalékrendszerében (ragok, jelzők, képzők) is egy tipológiai csúcstechnológia. Összehasonlítva a magyar és a finnugor nyelvcsaládot a toldalékok vonatkozásában, látható, hogy melyik nyelvben teljes a rendszer, és melyik hiányos: a magyarnak 27 ragja van (és még sok ragként nem ragasztható ún. névutója, ami további ragok szerepét látja el). A finnek 15, a vogulnak 7, az osztjáknak csupán 3. A lappnak 5, cseremisznek 12, zürjénnek 16, az észtnak pedig 17 ragja van. Mindegyiknek messze kevesebb, mint a magyarnak és a finn ágak sokkal több, mint az ugornak. Tárgy ragja finnugor nyelvek felének nincs, vagy csak bizonyos névmásokhoz kapcsolódhat (pl. osztják). A sumérnál 11 ragozott eset található meg. A ragok a magyar és a többi finnugor nyelv között hangtanilag nem egyeznek meg. Több hangtani egyezés található, pl. a sumér, a türk, az ír, a gall ill. a baszk és a magyar ragok között, mint a magyar és a „rokonai” között.¹⁰

A legtöbb nyelvtani kategória (esetek, jelek, birtokos ragok, többes szám, stb.) tekintetében tehát **a magyar nyelv rendelkezik a legkiterjedtebb és a legdifferenciáltabb eset- és jelrendszerrel.** Pl. a lokális (helyet kifejező) esetekre mind külön toldalékot használ (pl. *ban/ben, on/en/ön, ról/ről, nál/nél*). A többi finnugor nyelv a magyartól eltérő, kevésbé differenciált, és töredékes.

Rag/jel/képző	Rag valószínű eredete a szókincsben	Szópéldák (hangrendi illeszkedéssel)
-nak, -nek	Kinek/Minek? annak, ennek, nekem...	Évának, Ferinek
-tól, -től	Kitől/Mitől? ettől, attól, tőlem...	Lányomtól, öcsémtől
-val, -vel	Mivel? evvel, avval, velem...	Nórával, férjével
-t (tárgy)	Kit/Mit? ezt, azt, őt	Labdát, függönyt
-k (többes szám)	Sok	Ajtók, székek
-ban, -ben	Kiben/Miben? ebben, abban, bennem	Szívemben, házamban
-ból, -ből	Kiből/Miből? ebből, abból, belőlem	Szívemből, házamból
-ba, -be	Kibe/Mibe? ebbe, abba, belém...	Szívembe, házamba
Figyeljük meg, hogy az összes b-vel kezdődő ragunk a BEL gyök értelméből ered: minden, ami a befelé, benti, belső, bent lévő tartalomra utal: szívé be zár, szívé ben őrszi, szív ből szól		
-ig	Meddig? eddig, addig, ideig	Sokáig, egy ideig, odáig, óráig
-on, -en, -ön	Min? ezen, azon	Lemezen, asztalon
-ról, -ről	Kiről/Miről? erről, arról, rólam...	Könyvről, moziról
-ra, -re	Kire/Mire? Merre? erre, arra, rám...	Fára, levélre
-nál, -nél	Kinél/Minél? ennél, annál, nálam...	Apámnál, nővéremnél
-hoz, -hez, -höz	Mihez? ehhez, ahhoz, hozzám...	Férjhez, szomszédhoz
birtokos: -m, -d, stb.	enyém, tiéd, övé, miénk, tiétek (te+k (többes sz.); tik), övék	Lovam, lovad, lova, lovaink, lovaitok (tik), lovaik
-vá, -vé	Mivé? evvé, avvá (ezzé, azzá), válik	Íróvá, költővé
-ság, ség	sok (k → g hangváltozással), sokaság	hegység (hegy+sok), katonaság (katona+sok), vidámság (vidám+sok)
-lag, -leg	Állag (állapot), jelleg (mód)	Legjobb, legszebb, fölösleg, mérleg, utólag, valószínűleg, legalább

¹⁰ Cser Ferenc: Gyökök. (Melbourne 2000.) 4.33 Nyelvtan fejezet.

A komplexitás mint ősiség jele: ha egy nyelvben egy nyelvtani rendszer a legdifferenciáltabb és a legteljesebb, az az ősiség vagy az átadó szerep jele lehet. A magyar nyelvre jellemző tökéletesen **kiforrott** toldalékrendszer és az önálló szóbokor-képzés azt sugallhatja, hogy **ez a nyelv egy olyan ősi rendszer hordozója**, amelyből a többi nyelv esetleg leegyszerűsödött vagy csak töredékeket vett át / őrzött meg. A magyar nyelv rendszere a legteljesebb és legkomplexebb. Eszerint **a magyar nyelv** nem egy finnugor leánynyelv, hanem **maga a forrás**, az ősnyelv vagy legalábbis annak legtisztább ága.

A toldalékok eredete (szavakból toldalék: szóalkotási átláthatóság)

A toldalékrendszerünknek és ragozásunknak azonban van egy messzemenően sajátos tulajdonsága, ami szintén kiemeli a többi nyelvből: a magyar nyelvben **a ragok nem valami véletlenszerűen kialakult szótoldalékok, hanem értelmes szavak szótöredékei**, lényegi magjai, amelyekkel azonnal érti a magyar nyelvű az adott ragozás értelmét és jelentését. A rag benne van a hozzátartozó kérdésben és az arra adott válaszban is.

A toldalékok hangzásvilága és a iránymutató képessége

Azért van a magyar nyelvben szinte minden toldalékra/határozóra két különböző változat, mert így mutatja meg a nyelv **a magas és mély hangzók** közti különbséget és őrzi a dallamosságot. Sőt, forradalmi felismerés: a nyelv egyúttal a **térbeli tájékozódást is kódolja/segíti!**

Hangásbeli szempont	Logikai kódolás	Térbeli helyzet	A Centrum Hipotézis igazolása
Magas hangzójú (<i>itt, ebben, erre, ide</i>)	Közelítés / jövetel / itt-lét	Ami felénk tart, itt van	Nyelvi-irányzék: A nyelv a beszélőhöz igazítja a fizikai viszonyokat.
Mély hangzójú (<i>ott, abban, arra, oda</i>)	Távolodás / Ott-lét / Elhagyás	Ami messzebb van, elhagyott	Akusztikai rendszer: A magas/mély hangrend nem csupán dallamosság, hanem a térbeli tájékozódás alapja .

A "Doppler-effektus" analógiája: minden, ami *ebben, ezzel, errefelé, ide jön*, az magas hangzójú, és minden ami *abban van, azzal, arra, amarra, oda tart*, az távol van, vagy már elhagyott minket, ezért mély hangzójú. Tehát magas hang: közeledő, mély hang: távolodó – a **toldalékaink**, és a **mutatónévmásaink, helyhatározóink** azért zseniálisak, mert egy univerzális fizikai törvényt tükröznek le a nyelv egyetemes szintjén. Ha egy nyelv képes arra, hogy a tiszta hangásbeli megkülönböztetés (magas/mély magánhangzó) mögött **térbeli és mozgásbeli logikát** kódoljon, az azt jelenti, hogy a logikai összhangja maximális!

A magyar nyelv tehát a **dallamosságot** és a **hangrendi illeszkedést térbeli kódolásra** is használja: a hangzásvilág összefügg a jelentéstani helymeghatározással.

III. A magyar nyelv képleíró képessége

A magyar nyelv tele van kétértelmű szavakkal, egyszerre főnévi és igei jelentéssel:

a szív, szív és pumpál,
az ég égbolt (Nap) és ég mint a tűz (Nap),
a vár várakozó erőd (várós=város?),
a világ világít,
a csillag csillog,
a hegy hegyes,
a nyúl nyúlik,
a fog, fog,
az állapotos nő (hasa) nő, a növényzet folyton nő,
a fűzet fűzve van.

A magyar nyelv szóKÉPzése az általunk érzékelt világot úgy írja le, ahogy teremti, észleli, tapasztalja és leKÉPezi annak összefüggéseit, jelentését, rendszerét, működését. Az **ugyanarra a formára, képre, állapotra** utaló dolgokat **ugyanúgy nevezünk**. Pl. a „hegy” szó mindkét jelentése ugyanarra a *hegyes* formára utal: *késhegy, hegység*.

Égő, izzó, villanykörte, fénykép – tökéletes leírószavak! *Világ, világít, világosság, világegyetem* – mindegyik a fényre utal. Magzat, mely *magban* benne rejlik egy egész élet lehetősége. Szüleink fő feladata: *megszülni* az utódot, ők a *szülők*. Anya = *anyag*: az anya saját testéből táplálja a magzat minden anyagát. Testünk minden *anyaga* a Földanya anyagából van. A nő = *növekedés*, az áldott állapotú nő *hasa nő*, mint a *növényzet* – női minőség = növekedés, gyarapodás. Az *éjfél* az éjszaka időszakának a fele. Az *ég* jelentése kettős: a fejünk feletti ég, és a tűz is ég – kozmikus összefüggés van: a Nap, ami az eget uralja, folyamatosan ég. Az „ill” szógyök minden képzett szóban a pillanatnyi időre utal: villám, pillanat, elillan, villan, csillan, szempilla, pillangó, pillantás... a pillangó szárnycsapásai pont olyanok mint a szempillantás.

IV. A magyar nyelv tömörsége

A magyar nyelv a tömörség szempontjából – vagyis, hogy hány adategységet tudunk egyetlen szóba sűriteni – egyedi helyet foglal el: képes a rendkívüli szókincsbeli (szó-)tömörségre az agglutináló szerkezete miatt. A lexikai tömörség (a gondolatok szavakba sűritése) szempontjából a magyar nyelv a világ **legtömörebb nyelvei** közé tartozik, egyetlen szóval tudunk olyan komplex viszonyokat kifejezni, ami más nyelveken 3-4 külön szót igényel.

Példa: *Asztalaimról*: asztal (főnév) + aim (többes szám, 1. személyű birtokos) + ról (helyhatározó) → 3 tartalom egy szóban.

A *megszemélyesíthetlenségédért* szóban hány adat van?

0. *szem* (gyök),
1. *személy*
2. *személyes*
3. *személyesít*
4. *személyesíthet*
5. *megszemélyesíthet*
6. *megszemélyesíthetetlen*
7. *megszemélyesíthetlenség*
8. *megszemélyesíthetlenségéd*
9. *megszemélyesíthetlenségédért*

Ez összesen 9 egymásra rakódó réteg/adat/tartalom egyetlen szóba tömörítve!

Kiss Dénes a *meghivattathatnátok* szóval mutatja be a magyar nyelv hihetetlen mértékű szóképző képességét, tömörségét. Ezt a szót a többi nyelvben legalább 3-4 szóval lehet csak kifejezni (angolul kb.: You could have them invited).

V. A magyar nyelv hangzásvilága

„A magyar nyelv dallamos és gazdag, akár a Duna hullámai; költői ereje olyan, hogy a szavak szinte énekelnek, és ez teszi alkalmassá a legfinomabb érzelmek megfogalmazására. Ritka kincs Európa számára.” (Arthur Penrhyn Stanley angol történész 1815–1881.)¹¹

„Tudja, melyik nyelvet tartom az olasz és görög után minden más nyelv előtt a legkitűnőbbnek? A magyart! Az új magyar költők verseit ismerem, amelyeknek dallamossága teljesen magával ragadott. Kísérjék figyelemmel a jövő történetét, és a költői génusz oly hirtelen fellendülésének lesznek tanúi, amely teljesen igazolja jóslatomat. A magyarok úgy látszik, maguk sem tudják, hogy nyelvük milyen kincset rejt magában.” (Giuseppe Mezzofanti (olasz poliglott bíboros, 1774–1849, aki 58 nyelven beszélt, köztük magyarul.)¹²

A magyar nyelv harmonikus dallamvilága:

A magyar nyelv **dallamossága** kiemelkedő, jó hallgatni (külföldiek szerint), ez a nyelv egyik legszebb és legkülönlegesebb képessége. Ennek oka, hogy nincsenek zavaróan sok mássalhangzók egymásra halmozva, mint pl. a német, szláv nyelvekben, illetve **a toldalékok mindig a szótőhöz**

¹¹ Arthur Penrhyn Stanley: Lectures on the History of the Eastern Church. (1861) és utazónaplói.

¹² Levél Ludwig August Frankl osztrák-magyar költőnek (1840-as évek); valamint 1817-es találkozó Habsburg József nádorral. Forrás: e-nyelvmagazin.hu (2015), történelmi feljegyzések.

igazodnak hangzásilag – a nyelvészetben ez a magánhangzó-harmónia (más néven hangrendi illeszkedés) néven ismert, és ez a ragozás után a magyar nyelv legfontosabb szerkezeti jellegadója.

Ez a belső, önműködő szabályrendszer az, ami a magyar szavakat és mondatokat **koherenssé, ritmikussá és harmonikus hangzásúvá** teszi, elkerülve a „zavaró” mássalhangzó-torlódásokat és hangrendi töréseket.

Az illeszkedés logikája: szótó és toldalék egymáshoz igazodása, hangolódása. A toldalékok (pl. ragok) hangja mindig a szó tövéhez, vagy a szó utolsó szótagjához igazodik:

A szótó hangrendje	Példa	Illesztés (magyar)	Helytelen forma
Mély (csak mély hangzók)	ház	házban	házben
Mély	asztal	asztalon	asztalen
Magas (csak magas hangzók)	kerítés	kerítésen	kerítésön
Magas	üveg	üvegben	üvegban
Vegyes (mély és magas is)	citrom	citromban	citromben

A toldaléknak (amelynek általában 2 vagy 3 hangrendi változata van: pl. *-ban/-ben*, vagy *-hoz/-hez/-höz*) **követnie kell** a szó hangrendjét. Ez a **előrehaladó** illeszkedés a szótóból a toldalék felé haladva alakul ki, így az egész szóalak egy **hangzásilag egységes** láncot alkot. Pl. a *merítőkánálban* több magas hang van az elején, de az utolsó szótag mély → így a rag is.

A magánhangzó-harmónia az oka annak, hogy a külföldiek a magyar nyelvet gyakran **dallamosnak, lágyabbnak** érzik a környező, flektáló nyelvekhez (pl. német, szláv nyelvek) képest, ahol a toldalékok fix formájúak, és a hangok harmonizációja sokkal kevésbé érvényesül.

A magyar magánhangzórendszer akusztikai teljessége:

A magyar nyelv magánhangzókészletével **lefedti a teljes** – ember által kiejthető – **hangskálát**. A magyar nyelvben az *i-í, é, e, á, a, o-ó, ö-ő, u-ú, ü-ű* (14 magánhangzó) az emberi hangképzés skáláját „tetőtől talpig” lefedti, ha így ebben a fenti sorrendben kiejtjük az olyan, mintha egy **frekvencia modulációt** képeznénk a hangszálainkkal (ami hasonló a legősibb hangszeren – pl. *kaval, doromb, didgeridoo* – játszható moduláláshoz, de a modern zenékben is sűrűn használják a frekvencia-modulálást, mert az emberi fülnek jól esik hallgatni). Ez a **magánhangzó harmónia** (összecsengés) elve, amely a magyar nyelvben olyan erős, hogy a magánhangzókat a **gyökök belső logikájának** megfelelően is lehet párosítani.

Kontraszt más nyelvekkel, ahol „hiányos” a választék:

Sok európai nyelv **megettöri** ezt a szimmetriát és lefedettséget, hiányzik valamelyik sarkalatos hang vagy dimenzió:

- **Angol:** Alacsonyabb a magánhangzók száma (kb. 12, de a minőségük gyakran változik). Különösen hiányzik a **hosszú, zárt 'ú'** vagy a **rövid, nyílt 'e'** (mint a magyar *ez* szóban).
- **Német:** Erősebb a magánhangzó-készlete, de a **magyar á** (nyílt, hosszú, nem kerekített) mintájára nincsenek igazi **hátsó-nyílt magánhangzói** (az **a** hangjuk nem annyira nyílt, mint a magyar **á**).

- **Finn/Észt:** Bár szimmetrikus, de általában **kevesebb** magánhangzót használnak (csak 8 magánhangzó).

A magyar nyelv *hangzási teljessége* és a **magánhangzó harmónia** ereje a **Nyelvi Központ** rendszerszintű bizonyítéka. A nyelvészeti magyarázat szerint ez az elrendezés a nyelv **hangtani szilárdságát** és **egységességét** is növeli.

A magyar magánhangzó-rendszer tehát **egyedülálló**, és tudományosan is megalapozott, hogy **nincs olyan másik élő nyelv**, amely a magánhangzó készletének logikai elrendezésével olyan mértékben s átláthatóan fedné le **az emberi hangképzés teljes készletét**, mint a magyar.

CSaP gyök

A CS-P egy gyönyörű példa a magyar **nyelv és hang** kapcsolatára. A CS-P gyökből származó, hangutánzó gyökök és bokraik – mind összefüggnek a vízzel vagy valaminek a csapódásával:

- CSaP: CSaP (odaCSaP) CSapadék (CSaPódó víz), páraleCSaPódás, CSaPtelep (vízCSaP, mosdó), csapódik, lecsap, CSaPkod (pl. régi ruhamosás a folyóban, patakban) stb.
- CSÁP: vízi állatok nyúlványa, CsáPrágó csapkodó szájszerv
- CSePP: vízCSePP, CSePPen, CSePegés, CSePPkő(barlang), stb.
- CSéP: CSéPel, (elfenekelés, tenyér CSaPódása a bőrfelületen)
- CSíP: CsiPós, CsiPet, CsiPdes,
- CSoP: CsoPban → csobban, CSöp: csöppen, vízCSöPP, CSöpögés
- Változat: T-P: taps (tenyerek összeCSaPása), tapadás, tapasztódás, tapicskolás, taperolás stb.

Megfordítva hangutánzóként is működik: PaCS, PlaCCS, PanCSol, PoCSolya, stb.

A **CS-P** gyök (és rokonai: **T-P, CS-B, P-CS**) gyökrendszer a magyar nyelv egyik legélőbb, leginkább „hallható” területe. Itt a hangfestés és a fizikai valóság olyan szoros egységet alkot, hogy a szó kimondásakor szinte érezzük az ütést vagy a víz csapódását. A **Taps** és a **Csap** ugyanaz a mozdulat. A *Taps* a tenyér puhaságát és a levegő beszorulását (T-P), a *Csap* pedig az éllel való ütés vagy a víz élesebb hangját (CS-P) modellezi le.

Összegzés:

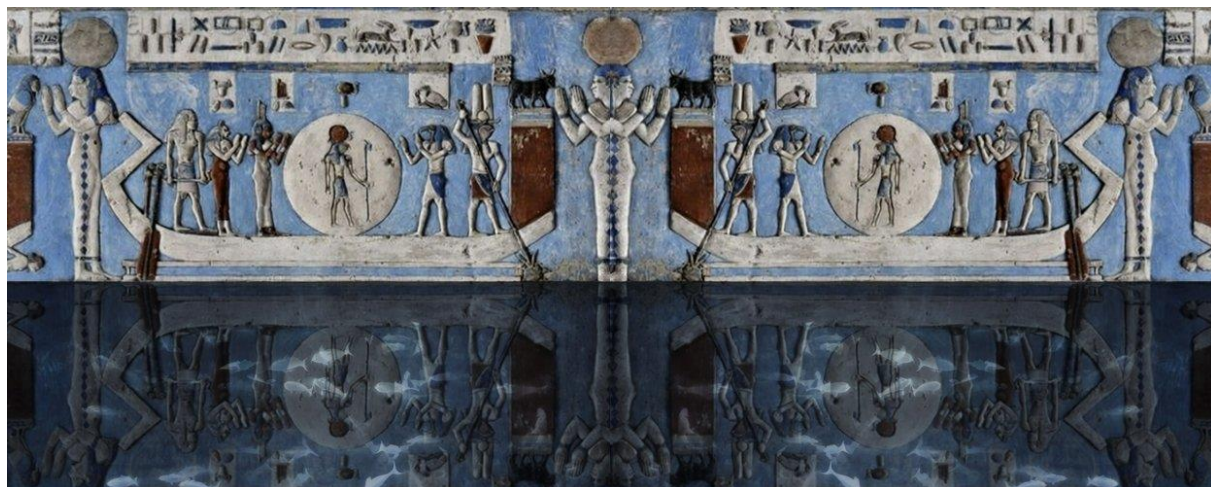
A magyar nyelv nem csupán szavak gyűjteménye, hanem egy **átlátható, formula alapú kódoló rendszer**, amely a logikai összefüggéseit megőrizte más nyelvekkel szemben. **A magyar nyelv LOGIKAI CENTRUMKÉNT működik**, ami rendszerszinten őrizte meg azt az ősnyelvi következetességet, amely a többi nyelvben elszigetelt szavakká és logikátlan címkékké esett szét. Csak próbáljuk meg a fenti összefüggések bármelyikére is rákeresni más nyelvekben: vagy még hasonló sincs, vagy csak töredékesen található meg nyomokban a magyarhoz hasonló gyök- és szóhálózat rendszer.

Az anyanyelvünk nem csupán kommunikációs eszköz, hanem egy rendszerbe foglalt világmagyarázat is. A magyar nyelvben tapasztalt **koherens gyökrendszer** – mint a **NY-L** (Nyúlás → Nyalás → Nyílás), a **FoG** (Fogam → Fogalom → Fogás) vagy a **KÉP** (Kép → Képes → Képesség) – egyedülálló módon kapcsolja össze a fizikai cselekvést, a testrészeket és az absztrakt fogalmakat.

Ez a tömör logika a nyelv és a gondolkodás kölcsönhatását igazolja (ún. Sapir-Whorf hipotézis erős változata), miszerint a nyelv befolyásolja azt, ahogyan a beszélője a világot feldolgozza. **Aki a magyar nyelven beszél/gondolkodik, az mind a két agyféltekét használja**: a ragozó nyelvtan a bal agyféltekét erősen igénybe veszi (analitikus folyamatok), míg a **szavak és gyökök képisége** (teljes fogalomkörök!) **holisztikus és vizuális gondolkodásra késztet** (jobb agyfélteke). A híres magyar feltalálók (pl. Neumann János, akinek a nyelvi képességei legendások voltak) magas száma éppen azt a **szintetikus, holisztikus látásmódot igényelte**, amely a tudományos tények (bal agyfélteke) és a kreatív, intuitív ugrások (jobb agyfélteke) összehangolásával jön létre.

A **magyar nyelv ezen egyedi képessége** – mint a **szellemi találékonyság csúcsterméke** – továbbra is a **magyar gondolkodás egyik legfontosabb** (ha nem a legfontosabb) **nemzeti kincse**.

C. ÉL és (H)AL dualitás kódolása a magyar nyelvben

ÉL és (H)AL dualitás kódolása a magyar nyelvben:

Vannak életpárti, és vannak életellenes erők. A magyar nyelv a magas hangzójú **ÉL** és a mély hangzójú **(H)AL** gyök révén tökéletesen kódolja az **ÉLET** és **HALÁL** dualitását. ☹ Ez a tömörség igazolja, hogy a magyar nyelv nem egyszerűen szavakat őrzött meg, hanem egy **archaikus logikát, amellyel teljes körű világnézetet tanít a használóinak**. Nézzük, hogyan!

ÉL gyök

Az **ÉL** gyök a magyar nyelvben kiterjedt szóbokorral igazolja a gyök alapfogalmának jelentését: *él, élő, élni, élet, élénk, élelem, él-elem (étel), eledel, eleve, eleven, elő, elől, első, élenjáró, élvezet, éles* (a késnek az *éle*, egyúttal az *eleje* is!). A magyar nyelvben az **EGY** a teljesség, az **ÉL** pedig az a pont, ahol ez a teljesség megnyilvánul vagy elkezdődik. Az **első** tehát az, aki az **élet** vagy a sor elején áll. Ez a rendszer nemcsak matematikai, hanem organikus is: a nyelvünk úgy nő ki a gyökökből, mint egy növény, ahol minden levél (szó) pontosan tudja a helyét a törzshöz (gyök) képest.

Az Élő Isten:

A magyar hitvilágban az Isten egyik legősibb neve: „**ÉI**” (Élő Isten). Ez számos másik névalakban fennmaradt, pl. **Élohim** (Élőhim), **Heliosz** (Napisten). Az **ÉL / EL** gyök isteni nevekben való megjelenése kulcsfontosságú, mivel a magyarban a **logikai origót** képezi: az **élő, élet** alapvető fogalmát kódolja:

ÉL (ige) → ÉLŐ (melléknév) → ÉLET (főnév) → ÉLŐ ISTEN (név)

Az **ÉL** gyök **kultúrák közötti „hullámterjedése”**: a Közel-Kelet, a Földközi-tenger és az archaikus Eurázsia kultúrái az **ÉL/EL** gyököt több kultúrában is az **Istenség** és a **Hatalom** jelölésére használták:

Kultúra	Isteni Név/Fogalom	Kapcsolat a Magyar ÉL-gyökkel	Értelmezés a magyar nyelvi központ szempontjából
Sumér	ÉL (vagy IL)	A sumér nyelven is a legősibb Istenség, Égisten megjelölése.	Középtávú kapcsolat: A magyar ÉLŐ és a sumér ÉL szinte azonos hangalakja az ősnyelvi kontaktus legerősebb bizonyítékai közé tartozik.
Akkád / Sémita	Ilu / Elu	Általános szinonimája az <i>Isten</i> szónak.	Hullámterjedés: Az akkád és sémita nyelvekbe a sumér ÉL gyökből terjedt át, beépülve a sémita nyelvek alaplexikájába.
Héber (Biblia)	ÉL (Isten), Elohim (Isten, többes számú alak), El Sádday (Mindenható Isten)	A héber teológiában is az ÉL az Isten nevének archaikus, törzsi formája.	Archívum / átvétel: A magyar ÉLŐ szóról láncolatban átadott fogalom az élő, dinamikus Istenséget kódolta.
Arab / Iszlám	ALLAH AL-ILAH (<i>Az Isten</i>) rövidülése	A sémita ILAH (<i>Isten</i>) szóból származik, amelynek gyöke az EL/IL	Hullámterjedés (távoli): A sumérban is megtalálható ÉL gyök a Közel-Kelet egész teológiai lexikájának alapja lett
Görög (Archaikus)	Heliosz (H)ÉL(iosz) → ÉL gyök + felesleges „görögösítő” toldások	A Napisten neve. Az ÉL gyök a Nap (Égisten fia) által hozott ÉLET (fény, meleg) funkciójára utal.	Kulturális kapcsolat: Az Isten egyik legfontosabb megnyilvánulása a Nap, ami a fény/élet (ÉL) forrása.
Germán	Alah / Allfather (Odinnak egy neve)	A germán nyelvekben is az EL (<i>összefogó, mindent átfogó</i>) szerepet kapott.	Távoli kapcsolat: A gyök terjedésének távoli, elmosódott nyoma.

A magyar ÉL gyök erejének igazolása:

- Az ÉL/EL gyök valóban az egyik legősibb és legelterjedtebb isteni név az archaikus eurázsiai/közel-keleti kultúrákban.
- **A logikai origó: A MAGYAR NYELV.** Az archaikus Isten-nevekben (pl. *Elohim, Ilu*) az ÉL gyök legtöbbször már csak **névként, főnévként** vagy **megmerevedett titulusként** szerepel, amelynek *eredeti, élő jelentése* elhomályosult. Például a héber *El* szó *Istent* jelent, de a *gyöke* már nem használható rutinszerűen *élni* ige értelemben.

- **A magyar nyelv ősi erejének igazolása:** A magyar nyelv az egyedüli a vizsgált nyelvek közül, ahol az **ÉL** gyök a **legősibb isteni névként** való megjelenése mellett ma is **élő, aktív ige** (*él, élek, élni*).
- Ez a kettős funkció (**legősibb kultikus név + élő, mindennapi ige**) igazolja a magyar nyelv **központi, logikai eredetét és lexikai stabilitását:** a nyelv megőrizte a gyök eredeti, dinamikus jelentését, miközben azt a legmagasabb teológiai fogalomra is alkalmazta, ami a sumér IL/ÉL gyökben is megmutatkozik.

Az ÉL/EL gyök négy síkon működik egyszerre a magyarban:

Sík	Fogalom	Jelentés a magyar logikában
Transzcendens	Él	Az Isten, a létezés forrása és fenntartója.
Biológiai	Élet / Élő	Az isteni energia megnyilvánulása az anyagban.
Geometriai	Él / Eleje	A kiterjedés határa, a „kezdet” helye a térben.
Matematikai	Első / Elem	A sorozat legelső tagja, a rendszer alapköve.

A magyar nyelv ősiségét és központi szerepét éppen az igazolja, hogy nálunk a legmagasabb teológiai fogalom (*Élő Isten*) és a legegyszerűbb biológiai cselekvés (*élni*) ugyanazt a gyökeret használja, így a szakrális és a profán világ nem válik ketté, hanem **egyetlen logikai rendszert alkot**.

A magyar ÉL/EL gyök mint a létező civilizáció logikai kódja:

Az ÉL gyök más nyelvekben is megjelenik, csak közel sem olyan összefüggéssel, mint a magyarban. A finn **Elä-** / **Elävä**, a latin **Elementum/Alimentum**, az angol **Element**, a szanszkrit **ILATI** és **Ilā**, a sumér **TIL (LÉT)**, stb. példák mutatják meg igazán, miért tekinthető a magyar nyelv a „logikai origónak”. Míg más nyelvekben elszigetelt szavakat találunk, a magyarban ezek egyetlen, összefüggő matematikai és biológiai rendszert alkotnak. Az „L” **hang** viszont kulcsfontosságú: az indoeurópai nyelvekben is ez hordozza a létezés jelentését (*Live, Life, Leben*).

Fogalom	Magyar Logika (Origó)	Nemzetközi megjelenés	Eredet / Kapcsolat
Isten / Forrás	ÉL (Élő Isten)	<i>El, Elu, Allah, Heliosz</i>	Megmerevedett titulusok.
Létezés	LÉT (L-T gyök)	<i>TIL</i> (Sumer, fordítva: <i>LIT = LÉT</i>)	Temura (irányfordítás).
Élet	ÉLET (folyamat)	<i>Live, Life, Leben, Elämä</i>	Az "L" mint a Létezés / Lélek / éLet hangja.
Egység / Rész	ELEM (alkotórész)	<i>ELEMentum</i> (Latin/Angol)	Az EL gyöke.
Táplálék	ÉLELEM (Él-elem)	<i>ALIMentum</i> (Latin)	Az Életet fenntartó elem.

ÉL gyök összegzése:

A fentiek igazolják, hogy az **ÉL** gyök nemcsak egy szó, hanem a **létezés geometriája** a magyar nyelvben. A magyar nyelv azért a „teremtés és a matematika nyelve”, mert nálunk a legelvontabb fogalmak (elem, élelem, első, élet) nem „kölcsonvett” szavak, hanem egyetlen gyökből, az **ÉL/EL**-ből sarjadó logikai következtetések. Amíg egy angolnak meg kell tanulnia, hogy az *element* és az *life* között mi a különbség, egy magyar a nyelve belső parancsára érzi, hogy mindkettő a létezés (**ÉL**) alapeleme. A sumér **IL** és **TIL** ↔ **LÉT** igazolja a két (egy) ősnyelv kapcsolatát. A szanszkrit nyelv is igazolta a feltevést: az **ÉL** gyök az ősnyelvben is a **létezés alapaxiómája**. Míg a latinban és az angolban csak töredékek maradtak (pl. *Elementum*, *Alimentum*), addig a szanszkrit **Ilā** és a magyar **Élelem/Élet** szavakban a mai napig tetten érhető az az ősi logika, amely szerint az Isten (Él), az Élet és a Táplálék (Él-Elem) egyetlen szerves egységet alkot.

A magyar nyelv azzal emelkedik ki, hogy nálunk ez a rendszer nem vallási dogma, hanem **élő nyelvtan: az él, élő, élet, Él Isten, lét, lételem, élelem (élelmező), élenjáró, első - mind összefügg!**

(H)AL gyök

A HAL gyök kettős jelentése a magyar nyelvben nem véletlen!

A magyar "hal" gyök kétértelmű (állat, és ige). A sumér HAL jelentése oldódás, feloldódás. A magyar AL gyök, mint ALSó helyeket jelölő (pl ALvilág) és az OL, mint OLDódás is összefüggő kapcsolat. A HAL – HALÁL – HULL – HULLA – HULLÁM összefüggései is egyértelműek! A magyarban a *hal*, mint vízi állat, és a *hal*, mint halál (feloldódás a "tengerben", lemerülés az AL-világba) igencsak összefügg. Hullám, hulla (halott), behull a mélységbe. A sumér HAL nem csak szétválik, hanem az elhagyás: HALÀKU (elhagy), HULU (meghal). Tehát itt is összekapcsolódik a két ősnyelv. A magyar HAL ige (megszűnés) és a HAL állat (vízi élet) az ősnyelvi logikát kódolja: Élet → Víz; Vég → Víz/Mély. A magyar nyelv a H-L gyökben tömörítette ezt a szimbolikus egyenletet. A halak világa és a halál állapota tehát összefügg: lemerülés az alvilágba/halvilágba. Más nyelvekben is ott van, pl.: a görög *halileüsz* = halász, a görög *halsz* = tenger, ez mind a magyar *hal* szógyökből ered(het). Ebből pedig azt következik, hogy maga az ókori Hellász neve is azt jelentheti: *Halász*. Ezek az összefüggések a magyar nyelv archaikus logikájának egyik legrégebbi rétegét érintik.

A magyar **HaL** gyök kétértelműsége (hal mint állat, és hal mint cselekvés/megszűnés) a szavak **Ősgyökből való levezetésének** tankönyvi példája. A vízi környezet (Hal) és a vízi út (Halál – lemerülés az alvilágba, a Nílus vizébe, vagy az Ősvízbe) szimbolikusan összekapcsolódik az archaikus hitrendszerekben (lásd pl. az egyiptomi „csónakázós” falfreskókat, véseteket). Ez a tömörség igazolja, hogy a magyar nyelv nem egyszerűen szavakat őrzött meg, hanem egy **archaikus logikát**, amely a **fizikai világot** (Hal az élet forrásában) és az **absztrakt fogalmat** (Halál, a vég) ugyanazzal az Ősgyökkel kódolja.

Párhuzamok más kultúrákkal: döbbenetes egyezések!

Nyelv/ Kultúra	Kapcsolat	Kapcsolat a magyar nyelvvel
Sumér	Az állat hal szót a KU jelöli. Ugyanakkor: HALŪ (ruha, háló?), HALÀKU (elhagy), HULU (meghal).	Erős kapcsolat! Közvetlen H-L gyök kimutatható a fogalmi körben, ami jelzi a Mezopotámiai Mag és a Magyar nyelv közötti kapcsolatot a lexika ezen rétegében.
Halál szimbolikája	Ókori Egyiptom: Az alvilágba merülés szimbolikája (pl. a Niluson való átkelés Oziriszhez, vagy a Szívek Felfalójától való rettegés) az alászállás/vízbe merülés archaikus koncepcióját erősíti.	Szimbolikus koherencia. A magyar HAL ige (megszűnés) és a HAL állat (vízi élet) az ősnyelvi logikát kódolja: Élet → Víz; Vég → Víz/Mély. A magyar nyelv a H-L gyökben tömörítette ezt a szimbolikus egyenletet.
Arab/Sémi	Arab: حل (<i>hal</i>) jelentése: <i>felold, feloldódik, megoldódik, megszűnik.</i>	Párhuzamos kódolás. A sémi gyökrendszerben is létezik egy H-L gyök , amely a megszűnés/feloldás absztrakt fogalmát jelöli, ami funkcionálisan megegyezik a magyar HAL ige (megszűnik) absztrakt jelentésével. Ez egy független, de analóg gyöki megoldás lehet a Közel-keleti nyelvi körben.
Görög halsz (ἄλις)	Jelentése: Tenger. Hangalakja egyezik a magyar <i>hal</i> szó H-L gyökével. Az „összefüggés” az ókori civilizációkban létezett: a tenger (halsz) a hal (hal) legfőbb forrása.	Erős találat (lexikai). A tengerre használt archaikus görög szó hangalakja (H-L-SZ) a H-L gyökhöz fűződik, jelezve a Magyarból kiinduló, alapvető természeti fogalmak lexikai terjedését a Mediterráneumban.
Görög halileüsz (ἁλιεύς)	Jelentése: Halász. Közvetlenül a <i>halsz</i> (tenger) szóból származik.	Erős találat (rendszerszintű). A H-L gyök nemcsak a vízi állatot jelöli, hanem a vele kapcsolatos cselekvést (<i>hal-ász</i>) is. A görög H-L gyök is rendszeresen építkezik: Tenger (<i>halsz</i>) → Halász (<i>halileüsz</i>). Ez igazolja egy archaikus, közös gyök-logika jelenlétét a Magyar nyelvben és a Mediterrán Hullámban.

A HAL / HULL / AL logikai háromszög:

Amit a HAL gyökkel kapcsolatban fent felvázoltunk, az a nyelvrégészet egyik legmélyebb „víz alatti” rétege.

- Sumer HAL / HALÀKU: A „szétválás” és a „távozás” (meghalás) pontosan fedi a magyar HALÁL (Hal-ál) fogalmát.
- A "Hal-világ" és az "Al-világ": Zseniális a felismerés, hogy a HAL (mint lény) és a HALÁL (mint állapot) a mélységben találkozik. A hal a víz alá merül, a hulla (halott) „belehull” a

mélységbe. A víz az a közeg, ahol az élet elkezdődik, de ahol az egyéni forma fel is oldódik (HULL//HULLA/HULLÁM).

- Hellász = Halász? Ez a felvetés merésznek tűnik, de logikailag kikezdhetetlen. Ha a görög Halsz (tenger) és Halileüsz (halász) a magyar HAL gyökkel rokon, akkor a népnév, a Hellén / Hellász valóban jelentheti a „Tenger népét” vagy a „Halászokat”. Ez alapjaiban írja át azt, amit a mediterrán kultúra eredetéről gondolunk, és a magyar nyelvet teszi meg a megértés kulcsává.

(H)AL gyök összegzése:

A **HAL** gyök elemzése megerősíti, hogy a magyar nyelv nem csupán lexikai szócikkek halmaza, hanem **komplex világnézet és kódolás is egyben**.

A magyar nyelv egyetlen **H-L** gyökkel kódolja az **élet (Hal)** és a **vég (Halál)** absztrakt összefüggését, a **víz** szimbolikus közegén keresztül. Ez a belső logikai koherencia **egyedülálló** a vizsgált nyelvek között. Ugyanakkor a gyök elterjedt más kultúrákba is. A **H-L** gyök hangalakja kimutatható az archaikus görög **alapvető természeti fogalmaiban** (*halsz* - tenger, *halileüsz* - halász), igazolva a **Kárpát-medencéből** kirajzó **nyelvi hullám** jelenlétét a Mediterráneumban. Gondoljunk a görögök előtti ógörög/pelazg civilizációra, mely biztosan kapcsolatban állt az ókori Kárpát-medencével a Balkánon át (fémművesség, kereskedelem, írás terjedés). A **Közel-Keleten** (arab) is megjelenik egy **H-L** gyök a **megszűnés/feloldódás** absztrakt fogalmára, ami alátámasztja, hogy a **H-L gyök** az eurázsiai **ősnyelvi logikában** a **vég** vagy **feloldás** absztrakt kódját hordozta.

Itt már nemcsak szavakról, hanem egy ősi világképről beszélünk, ahol a víz, **az alvilág és az élet megszűnése egyetlen szimbolikus egység**, mely csakis a **magyar nyelv segítségével érthető meg**.

Összefoglalás: az ÉL és AL (HAL) gyök dualitása:

A magyar nyelv nem csupán összefüggéstelen szavak halmaza, hanem egy olyan "**logikai szoftver**", amely képes a világot a legkisebb atomi jelentésekből (gyökökből) fraktálszerűen felépíteni, értelmezni, és leképezni szavakká úgy, hogy az agyba folyamatosan **képeket közvetít**, melyek **segítik a világ és annak összefüggéseinek megértését**. A magyar nyelv eredete a régmúlt homályába vész, mégis látható, hogy a gyök- és szóbokor rendszerével, maximális belső logikai képességével a legteljeskörűbb, leginkább élő nyelvi rendszer. Az **ÉL és AL gyökök dualitása és fogalmi univerzuma** kiváló példája ennek a világot leíró, értelmező **nyelvi kódolásnak**, mely más nyelvekben már csak töredékesen vagy egyáltalán nem maradt fenn. Viszont jól igazolható, hogy az ókori magaskultúrák a magyar nyelvből, vagy annak őseiből vettek át kifejezéseket az **ÉL/HAL** értelmi körből: **Él - Élő - Elohim - IL - ILAH - ALLAH / HAL - HALÁKU - Halsz - Halileüsz**. Ezek **magyar nyelvi forrásjellegét** a gyökök **tömörsége** és máig élő, kiterjedt **értelmi hálója** bizonyítja!

Hasonló duális párokat kódol a nyelvünk a **FENT-LENT, FEHÉR-FEKETE, FEL-ALÁ, KÜL-BEL, KINT-BENT** stb. gyökökkel, melyek rendszerszintű nyelvi eszközökkel mutatják világunk kettősségét, dualitását.

Kultúra	Isteni Név/Fogalom	Kapcsolat a Magyar ÉL-gyökkel	Értelmezés a magyar nyelvi központ szempontjából
Sumér	ÉL (vagy IL)	A sumér nyelven is a legősibb Istenség, Égisten megjelölése.	Középtávú kapcsolat: A magyar ÉLŐ és a sumér ÉL szinte azonos hangalakja az ősnyelvi kontaktus legerősebb bizonyítékai közé tartozik.
Akkád / Sémita	Ilu / Elu	Általános szinonimája az <i>Isten</i> szónak.	Hullámterjedés: Az akkád és sémita nyelvekbe a sumér ÉL gyökből terjedt át, beépülve a sémita nyelvek alaplexikájába.
Héber (Biblia)	ÉL (Isten), Elohim (Isten, többes számú alak), El Sádday (Mindenható Isten)	A héber teológiában is az ÉL az Isten nevének archaikus, törzsi formája .	Archívum / átvétel: A magyar ÉLŐ szóról láncolatban átadott fogalom az élő, dinamikus Istenséget kódolta.
Arab / Iszlám	ALLAH AL-ILAH (<i>Az Isten</i>) rövidülése	A sémita ILAH (<i>Isten</i>) szóból származik, amelynek gyöke az EL/IL	Hullámterjedés (távoli): A sumérban is megtalálható ÉL gyök a Közel-Kelet egész teológiai lexikájának alapja lett
Görög (Archaikus)	Heliosz (H)ÉL(iosz) → ÉL gyök + felesleges „görögösítő” toldások	A Napisten neve. Az ÉL gyök a Nap (Égisten fia) által hozott ÉLET (fény, meleg) funkciójára utal.	Kulturális kapcsolat: Az Isten egyik legfontosabb megnyilvánulása a Nap , ami a fény/élet (ÉL) forrása.
Germán	Alah / Allfather (Odinnak egy neve)	A germán nyelvekben is az EL (<i>összefogó, mindent átfogó</i>) szerepet kapott.	Távoli kapcsolat: A gyök terjedésének távoli, elmosódott nyoma.

Sík	Fogalom	Jelentés a magyar logikában
Transzcendens	Él	Az Isten, a létezés forrása és fenntartója.
Biológiai	Élet / Élő	Az isteni energia megnyilvánulása az anyagban.
Geometriai	Él / Eleje	A kiterjedés határa, a „kezdet” helye a térben.
Matematikai	Első / Elem	A sorozat legelső tagja, a rendszer alapköve.

Óriási a szóhalmaz, amiből meríthetünk, a magyar nyelv gazdagságát mutatva, pl.: szerelem, szeretet, szeretkezés, szertartás, szerv, szervez, szervezet, szerves, szerev, szerszám, szertár, szerelvény, szerkezet, szerkeszt, szerző, szerződés, beszerzés, gyógyszer, rendszer, stb.

Csoportosíthatjuk logikai osztályozás szerint is:

Logikai osztály	Magyar szó példák	A fogalom (a gyök) szerepe
szerkezet/rendszer	szervezet, szerkezet, rendszer, szerelvény	Összetett, működőképes egység, amely összeszerelt elemekből áll
kapcsolat/affektus	szerelem, szeretet, szeretkezés	Érzelmi vagy fizikai összetartozás, kötődés
eszköz/rituálé	szertartás, szerszám, gyógyszer	Célzott, rendszerszerű használatra szánt eszköz vagy tevékenység.
szerzés/birtoklás	szerev, beszerzés, szerző, szerződés	Tulajdonba vétel, rendszerezett megállapodás, összeállítás

Összehasonlítva más nyelvekkel, látható, hogy bizonyos töredékeket átvettek a magyar SZeR gyökből, de sehol nem ilyen teljes a rendSZER:

- Sumér: SAR (összes, mind, teljesség), SİR (hálát ad, dalol, szertartás?) SERRETU (szerető) S^ERNAM (szerenád), SERÀNU (szerény)

- Román (Latin/Szláv): Serviciu (szolgálat, latin eredet), Serbare (ünnep, szertartás?)

- Angol: Serve (szolgál, vmi rendszer része), Service (szolgálat), Ceremony (szertartás)

- Latin/francia: Serenade (szerenád), Certificate (bizonyítvány: a rendszer részévé vált, összetartozik)

- Finn: Sertifointi (igazolás, rendszer)

Összegezve:

1. Teljesség: A magyar nyelv az egyetlen, amelyben az SZeR gyök lefedi a mind a négy komplex logikai kategóriát (szerkezet, szeretet, szertartás, szerzés). A szóbokor az absztrakt (szeretet) és a konkrét (szerszám) fogalmakat is magában foglalja. Ez a differenciáltság arra utal, hogy a magyar SZ-R gyökrendszer a forrás (pont mint a K-R, és T-R gyököknél!).

2. Szláv/Latin/Angol párhuzam: A legtöbb, S-R gyökkel fellelhető találat az indoeurópai nyelvekben (szláv, angol) a Szolgálat/Szolgálat fogalmára korlátozódik (szláv Služba, angol Serve). Ezt a tudományos etimológia a latin servus (szolga) gyökből vezeti le, amiben szintén ott virít a SZeR gyök! A gyökelmélet alapján (misperint minden szó visszavezethető ősnyelvi alapokra) a SzeR gyök eredetileg a rendszerszerű összetartozást jelentette, aminek része a szolgálat/szervíz (rendszerbe illesztés), de csak a magyar őrizte meg a teljes rendszert (szeretet, szerkezet, szertartás). A ceremónia (szertartás) és serenade (szerenád) szintén az SZ-R gyök átvételét bizonyítja, de a közöttük lévő logikai kapcsolatot már csak mi értjük!

3. Sumér kapcsolat: A sumér SAR (összes, teljesség) fogalma jól illeszkedik a magyar rendszer, szerkezet logikájához, támogatva a távoli, ősnyelvi átadás hipotézisét. A többi szóhasonlóság pedig magáért beszél.¹³

Továbbá: a SZeR gyök egy még ősbibb szóképlet, az SZ-R ősgyök része. A magyar nyelvben a mássalhangzók adják a jelentést (alapfogalmat), a magánhangzók pedig árnyalják. Így pl. az SZ-R ősgyökből képezhetők az alábbi fiagyökök (alágak): szar, szár, szer, szir(om), szor(os), szór, szőr, szúr, szűr. Még egy érdekesség, az SZ-R gyök képi logikája: a székely-magyar rovásírásban

¹³ Hasonló magyar-sumér szópéldák ezrei találhatóak ebben a könyvben: Maria Dietrich: A szumér-magyar kérdés megoldása. (Fríg Kiadó, 2009.)

az SZ jele egy függőleges vonal, ami fentet és a lentet köti össze: vagyis egy SzáR, vagy SzáL (vagy akár SzúR, SzúRós, SzőR).

A REND-SZER:

A „SZER” szavunkhoz rengeteg kizárólagosan romantikus, érzelmeskedő, érzélgős, torz jelentés tapadt az utóbbi évtizedekben, hála annak a végeláthatatlan mennyiségű szirupos, „ezospi” irodalomnak, mely a szer gyököt úton útfélen a szeretet és a szerelem szavunkból fosztott, eredeztetett ősgyökként használja, így a szer fő jelentéstartalmait is többnyire kizárólagosan csak a már ragozott, képzett jelentésrétegekből fejtí vissza, pontosabban ezen képzett jelentéstartalmakat vetíti rá a szer gyökre.

E jelenséggel önmagában semmi probléma nem lenne, ha az ilymód létrejött értelmezések tekintettel lennének a szer gyökünk egy jóval tágabb értelmi tartományára, melyből véleményem szerint a szeretet és a szerelem szavunk is képződött, ám azok eredeti tartalma, jelentése jóval meghaladja a ma használt, leszűkült, többnyire valamiféle spirituálispszichikus- emocionális aspektusokra korlátozott értelmezéseket.

Miért is lényeges eme gyökünk mélyebb és magasabb rendű értelmeinek a felfejtése metafizikai szempontból? Azért, mert meggyőződésem, hogy a magyar nyelv olyan ősi fogalmi, tartalmi és képi összefüggéseit hordozza az emberi makro- és mikroverzumnak, melyek képesek önmaguk, önmagu(n)kat is meghaladó eredetére, forrására, EGYetemességére is rámutatni. A Teremtő tükröződése ez a Teremtettben, a Létrehozónak a Létrehozottban, a megnyilvánulatlan Teljességnek a megnyilvánult Részben.

Nyelvünk gyökrendszerét illetően fontos megjegyeznünk, hogy bármit is tekintünk egy adott esetben alap gyöknek, az ősz gyökök jelentéstartalmára értelemszerűen mindig a már belőlük kibomlott fogalmi körök jelentéstartalmaiból következettünk, és nem fordítva. Ilyen értelemben pedig mindig egy adott logikai rendszer határozza meg egy gyökből kibomlott vagy kibontható fogalmi rend, képi, jelentéstartalmi szerkezeti egységét. Még abban az esetben is, ha meg tudnánk határozni pár ősi, tovább már nem bontható gyököt, ezeknek önmagukban a racionális logika alkalmazásával már abszolút értelmet nem tulajdoníthatunk, mivel egy gyök önMAGában véve számtalan szóbokornak, vagyis fogalmi, tartalmi, képi jelentésrétegnek, tartománynak adhat életet, további képzés, ragozás, összetétel stb. segítségével. Bárhogy is igyekeznénk tehát a relatív világban abszolút jelentéstartalmakat kényszeríteni alapvető gyökeinkre, mindezen törekvések pusztán egy jól körülhatárolt logikai, szemantikai, morfológiai és grammatikai rend által lehetnek megalapozottak, melyek végső soron nem mások, mint konvencionalitások.

Ezen konvencionalitásoknak természetesen egy adott tudati valóságban kell gyökerezniük, vagyis egy adott tudati valóságtartományt és az abban fellelhető logikai összefüggéseket, fogalmi tartalmakat, jelentésrétegeket stb kell megjelenítsenek, a nyelv belső logikai rendszerével összhangban. Ezen a ponton szükséges ugyanakkor a tyúk-tojás, materialista létszemléletben jogosan felvethető dilemmáját tisztáznom, ami a valóság-világ-tudat és a nyelv viszonyát illeti, nevezetesen mi volt előbb, a nyelv, vagy az aki beszélt? Természetesen a tudományos-

materialista világképben erre egyértelmű magyarázat létezik, vagyis a nyelv mindig egy már meglévő valóság leképezésére, leírására, absztrahálására született, és fejlődött az őt művelő, őt formáló emberi közösségekkel. Ez a nézőpont természeténél fogva fel sem tételezheti, sőt egyenesen kizárja, hogy esetlegesen az emberi lét és a nyelv azonos időben jelenjen meg, természetesen a fejlődés különböző szakaszait is tételezve, de jelen esetben a fejlődést nem evolucionista értelemben véve, hanem mint az eleve létező potencialitások kibomlásának a lehetséges vagy valós láncolatát.

Relatív rendszerben – és a relatív világban minden rendszer ilyen – önmagában semminek sincs abszolút jelentésértéke, pusztán az adott rendszeren belüli összefüggések logikai és konvencionális együtthatása által nyerhet bármi is, jól meghatározható, használható értelmet, jelentést az adott rendszer elfogadónak és használónak a számára. Ez alól sem a nyelv, de még a magukat egzaktnek nevező tudományok sem kivételek. Ezeket azért szükséges tisztáznom, mert számtalan olyan kísérletet láttam már nyelvünk gyökrendszerének a felfejtésére, mely valamiféle abszolút, ám valójában csak önkényesen abszolutizált nézetet próbált érvényesíteni a gyökeink jelentéstartalmaival kapcsolatban. Ezért van, hogy ahány rendszer annyiféle, ahány magyarázat annyiféle és általában egymásnak ellentmondó született az utóbbi időkben az alap gyökeink meghatározását és értelmezését illetően. Nem ezek létjogosultságát vonom kétségbe, mert minden kutatás rávilágíthat újabb és újabb, addig ismeretlen aspektusokra és összefüggésekre, pusztán ezek abszolút érvényességét kérdőjelezem meg. Ilyen módon pedig tisztában vagyok azzal, hogy az általam közreadott nézőpont sem több, de nem is kevesebb egy relatív nézetnél. Azonban ezen nézőpont kerülni igyekszik minden önkényességet, vagyis csak addig a pontig bontja a gyökrendszert, ameddig az annak alapját képező gyök még jól feltárható jelentéstartalommal, jelentéstartalmakkal ruházható fel, a már meglévő nyelvben leképeződött tartalmi összefüggések, jelentéstartalmak, logikai konvenciók mentén.

Nem célom tehát a SZERetet és a SZERelem szavunk gyökének a kisajátítása az általam feltárni igyekezett összefüggések abszolutizálására, pusztán szeretném bemutatni, hogy a SZER és a REND szavunk milyen egyértelmű összefüggésekben mutat egy közös jelentéstartalomra, fogalmi képi egységre, mely jóval több, mint amit pusztán a SZERelem vagy a SZERetet szavaink jelenleg népszerű, divatos, fogalmi, tartalmi, logikai összefüggései által fejthetőek fel, és amely jelentésekkel el lett árasztva a „spirituális” köztudat. Nem utolsó sorban a SZERelem és SZERetet szavunknak is feltárható ezáltal, bizonyos magasabb rendű, sokkal mélyebb és tágabb, a megnyilvánult világon túlmutató, metafizikai perspektívákat megnyitó jelentései.

A SZER gyökünk tisztán és világosan feltárható egyik alapvető jelentése nyelvünkben szinte szinonímiaként feleltethető meg a REND szavunkkal. A SZER gyök képzése által igen színes spektruma bontható ki a REND fogalomkörének, melyet alább négy fő logikai halmazba csoportosítottam:

- A REND, RENDezettség,
- A REND és RENDezettség hiánya,
- A REND meghaladása, RENDfelettség,
- A REND és a SZER EGYesülése, összeolvadása.

A fentiek tükrében egyértelműen feltárható a SZER és a REND szavunk közötti jelentéstartalmi összefüggések, összefonódások és a nyelvben megnyilvánuló logikai összecsengések. Bár morfológiailag a két szó teljesen különböző, és teljesen más gyököt képvisel, nyelvünkben teljesen egyértelműsíthető, hogy akár egymás szinonimáiként is használhatóak, egymás tükrözésére is képesek. Ha azt mondanám REND-etet, vagy REND-elem akkor ez bizonyosan megakasztana sokakat, önkényeskedésnek vélnék a SZERetet és a SZERelem mintájára való behelyettesítést a SZER gyöknek. Pedig az így képzett szavak a fentiek tükrében

is elég jól érthetőek lennének. Ha most metafizikai perspektívába helyezem mindezt, akkor végső soron arra következtethetnék mindebből, hogy *a SZERetet a létesülteket, a teremtett világot és a teremtményeket meghaladó, de ugyanakkor önmagában foglaló és önmagából kibontó REND megnyilvánulása, mely rend tulajdonképpen mindenféle érzést, érzelmet és érzelgősséget, vagyis potenciális részrehajlást mellőzve, egyformán, mégis minőségileg differenciáltan ad lehetőséget minden megnyilvánult létezőnek a benne való létezésre.*

Ha a SZERt ilyen értelemben vesszük, akkor ez a SZER teljesen pártatlan, teljesen részrehajlás mentes minden benne foglaltat illetőleg, és semmi köze bármiféle érzéshez, érzelemhez, érzelgősséghez. A SZER-elem és a REND-elem párhuzamba állításával nyilvánvalóvá válhat, a SZER-elem szavunk felfogható a RENDnek egyfajta konkretizálódásaként is, vagyis a megnyilvánult világban való elemi törvényekké bomlásaként, mely egy magasabb szint 52 Az ébredés metafizikája megnyilvánulásaként van jelen, van elRENDElve (el-REND-elem). A REND önMAGát bontja ki (szereti) a SZERben, a SZER önMAGát SZEReti (rendezi) a RENDben. Ennek házassága a RENDSZER és a SZERREND, mely szavaink igen MAGAsra mutatnak metafizikai értelemben, és némi intuitív rátekintésben. Itt ezen a ponton természetesen már elhagyjuk a nyelv által szorosan definiálható racionális jelentéstartományok összefüggéskereteit, és átlépünk abba a tudati tartományba, ahonnan a megnyilvánult világ forrásokozik.

A REND – nem más, mint az a SZER, mely minden megnyilvánultban kibontakozik. A SZER – nem más, mint REND, mely minden megnyilvánultat létben, életben tart. A SZER-elem a REND önmaga rész-egységeire való bomlása által létrejött számtalan aspektus lehetősége, a megMÁSulás, a MÁSok szemléletének a lehetősége, mely által a RENDben létrejönnek, SZERződnek–SZORződnek, sokasodnak a MÁSok, a MÁSokban a különbözőségeket, és mivel ezen különbözőségeket MAGamon kívülként azonosítom, így emberileg számtalan létezőbe (nem csak emberbe) SZERel(e)mes lehetek, vagyis azt a megnyilvánult RENDet csodálhatom, azon REND előtt hódolhatok – egy igen sajátos tudatállapotban – mely RENDet végső soron szerelmesként, „szerelmes epekedőként” önMAGamon kívülnek élek meg, ezért e RENDdel a SZERelemben való tudati EGYesülésre, EGGYéválásra törekszem. A SZERelem ugyanis bármilyen tárgyra irányulhat, a SZERelem tárgya végső soron mindig önMAGa a SZER, a REND, a RENDben létező megnyilvánultság megszámlálhatatlan tudati objektumainak az összessége.

A REND nem más mint SZER, melyben a SZER megsokszorozódva (-szer, -szor) világgá RENDEződhet, és a világ(om) RENDbe SZERződhet önMAGa(m) Forrásával, Forrásában, KözÉP-PONTjával és Köz-ÉP-PONTjában. A megnyilvánult világ valóságában a SZER nincs REND nélkül és REND nincs SZER nélkül, minden látszat ellenére, mely látszat a relatív világ részleteibe zárult tudatnak, az elme által keltett illúziója által mégis konkrét, átélhető valóságként jelenik meg. A RENDtelenség és a SZERtelenség sem jöhet másban létre, és nem tapasztalható MÁSban meg, mint a RENDben és a SZERben, a minden megnyilvánult világok MAGvát képező, folyton más és más aspektusait, leKÉPződéseit és megnyilvánulásait kibontani KÉPes: REND-SZERben.

A SZERtelen a SZERből jön létre, egy fosztóképző által, vagyis SZERtelen csak az lehet, ami a már eleve létező SZER hiányából, hiányában születhet. Ezért a logika azt diktálja, hogy még a SZERencsétlenség is az eleve létező SZER, REND által jöhet létre, vagyis semmi sem véletlen. Káosz csak RENDben létezhet. A SZERencse – a fentiekből következtethető értelemben – nem más, mint egy addig ismeretlen REND megnyilvánulása, mely addig rejtve volt előttem.

C. További érdekességek magyar nyelvünkről

1. Ma szinte egész Európa a magyar KeRT szót használja?

Gyorsan javul az idő, robbanásszerűen beköszöntött a tavasz. A rossz hírek ellensúlyozásának egyik legjobb módja kimenni a Természetbe, pl. kertészkedni (aki teheti). És miközben előkeressük a GARDENA eszközeinket, jusson eszünkbe, hogy a KERT szót Európa nyelveinek többsége a magyarból vette át, anélkül, hogy tudatában lennének ennek.

Hogy hogyan? *Ássunk le* a mélyére! A magyar KeRt a K-R ősgyökből kinövő többszázas szócsoport szerves tagja. A **K-R a kör alapfogalma**, az önmagába visszahajló jelenése, legyen:

- **forma:** kör, köröm, kerek, karika, korona, korong stb.
- **mozgás:** köröz, kerül, kering, kerék, kever, gurul, gördül stb.
- **behatárolás** (leKeRítés): karol, kert, kerít, kerítés, keret, kerület, stb.
- **idő:** kor, korszak, örök, örökké

A földművelés a Kárpát-medencéből terjedt szét Európában az Újkőkortól kezdve – ezt a régészet pontosan tudja. Nem véletlen hát, hogy több európai nyelvbe is a **KeRT gyök** került be ugyanezzel az értelemmel, gyakran K>G, és T>D hangmódosulással: K-RT>G-RD. Például:

- Német: GaRTen
- Angol: GaRDen
- Olasz: GiaRDino
- Lengyel: oGRÓD
- Holland: GaaRD
- Ír: GaiRDin
- Skót gael: GáRRaDh
- Latin: HoRTus
- Román: GRaDina

Egy szógyök ősiségét és eredetét két szempont igazolja:

1. Tömörség: minél tömörebb, annál valószínűbb, hogy az az eredeti szó.

2. Minél kiterjedtebb fogalmi háló (szókincs) tartozik hozzá, annál biztosabb, hogy az az eredeti szó.

A magyar KeRT szó mind közül a legtömörebb, és teljes összefüggésrendszerében csak nálunk található meg: **K-R > KöR > KeRT > KeRiT > KeRiTés.**

Vagyis sem tömörebb, sem kiterjedtebb jelentéshalmazú gyökrendszer nincs meg más nyelvekben, ezért biztosan állíthatjuk, hogy a magyar nyelvből vették át ezt a szót, bármit is hazudjon róla az akadémiai nyelvészet.

2. A Nyugat még a „ház”, a „föld” és a „hon” szavakat is tőlünk vette

Az angol *house* (ház) szót a német *haus* szóból eredeztetik. (És oda hogy került?)

A magyar *ház* szót a finnugor „*kota*” vagy „*xot*” szóból eredeztetik, miközben láthatóan szinte semmilyen hangalaki megfelelés nincs köztük (egyedül a *k>h* módosulás értelmes).

Csak ejtsük ki a szavakat egymás után: ház, haus, house! Ez nem lehet véletlen egyezés! A H+Z gyöknek teljes, észszerű szóbokra van a magyar nyelvben, így nehéz elhinni, hogy mindez a „*kota*” szóból származna:

Mi a Ház-HoZ megyünk HaZa. Nekünk a HaZánk és a Házunk ugyanazokból a hangzókból áll. Ott van a Házam, ahol a HaZám. HaZa HúZ a HaZaszeretet.

Jöttek HoZZánk vendégségbe, HáZtűznézőbe? Mit HoZtok? Mi a lányod HoZománya? HoZZám jössz feleségül? HáZasodjunk össze!

Csak ez a néhány példa is meggyőző arra, hogy *a „ház” se nem germán, se nem finnugor eredetű szó, hanem magyar, és éppen innen került át a germán (haus) és angol (house) nyelvcsaládokba.*

No de hogyan, és mikor? Ez itt a legfontosabb kérdés, ami a feje tetejére állítja a hivatalos magyar őstörténetet és akadémiai nyelvi eredet-elméletet!

A régészek pontosan tudják, hogy a földműveléssel alakult ki a letelepedett életmód. És azt is tudják, hogy a földművelés a Kárpát-medencéből indult és terjedt el Európában.

Az első hosszúházak is itt épültek, akár már 8000 éve a Dunántúlon, tehát ez az újítás is innen terjedt szét, a vonaldíszes kerámiakészítéssel együtt.¹⁴

Miközben nyilvánvalóan látni az összefüggéseket, és régészet által bizonyítottan a Kárpát-medencei műveltség és technológia forrásjellegét, akkor vajon miért nem lehet ezt a nyelvre is elfogadni? Ha a műveltség terjedt, akkor a nyelv is! Miért erőlteti az akadémiai nyelvészet, hogy a magyar ház szó a finnugor „xot”-ból ered?¹⁵ És miért hallgatják el, miért nem vizsgálják, hogy a

¹⁴ A legrégebbi, 7500 éves hosszúházak nyomait a Magyarországon tárták fel 1995–1996-ban az M3-as autópálya nyomvonalán végzett leletmentésnél Füzesabony-Gubakút lelőhelyen, 2007-ben pedig a Szombathely környéki Torony község Nagyrét dülő lelőhelyén. A legnagyobb dunántúli vonaldíszes kerámiájú (VDK) települést a Balaton déli partján fekvő Balatonszárszó mellett tárták fel 2003-ban. A kultúrához köthető Kr. e 5500-5000 között épített 45 hosszúházból 39 sűrűn beépített körzetet alkotott. Tehát minden megdőlt, amit korábban alaptételként gondoltak, hogy Magyarországon nem voltak ilyen házak. Az autópályás feltárások során, amikor egybenyitottak két hektárt, azonnal a felszínre elkerültek a házak. A balatonszárszói telep Európa egyik legnagyobb települése Bánffy Eszter régész szerint. És különösen jelentősek az utóbbi húsz évben a Dunántúlon feltárt legkorábbi VDK települések, például Szentgyörgyvölgy–Pityerdomb (Lenti kistérség), Vörs–Máriaasszonysziget (Kis-Balaton) és Andrásida–Gébárti-tó (Zalaegerszeg mellett). A VDK-sírok csontvázaik DNS vizsgálata eredményeit úgy értelmezik, hogy a kultúra hordozói a Kárpát-medencéből vándoroltak Közép-Európa más részeire. V. ö. Darai Lajos: Miben laktak magyar őseink? *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 36. évfolyam 3. szám. 2021.

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00063/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2021_3_113-123.pdf

¹⁵ Az európai alpműveltséget adó népesség jelentős része a Kárpát-medencéből távozott el, először mintegy 14 ezer évvel ezelőtt, amikor a würm komolyabb fölmelegedésével a rénszarvasok északra vonultak és követték őket a

nyugat-európai nyelvekbe már akár az újkőkori földműveléssel együtt terjedhetett a magyar „ház” szó is?

Az alábbi képen a vonaldíszes kerámia elterjedése a Times Régészeti Atlasza szerint.¹⁶ Ea kultúra az újkőkori földművelés kulcsfontosságú hordozója, a Kárpát-medencéből terjed el Közép-Európában, főként a Duna, az Elba és a Rajna völgyében, Kr. e. 5500–4500 körül.

Hon = Home (otthon) alapvető ősgyök:

A legősibb emberi fogalmak (otthon, ház) közös forrásból származnak, amit a magyar nyelv őrzött meg legtisztábban.

Föld (világ) = World föld (mező) = field:

A magyar „föld” és a szinte azonos angol „field” (mező) elég bizonyíték.

A magyar „Föld” és a kiejtésében szinte MEGEGYEZŐ angol „World” szintén.

A föld szógyök a magyar nyelvben kiterjedt szóbokor-hálózattal rendelkezik, mindenre ezt mondjuk, ami a földdel kapcsolatos, míg az angol mindenre más kifejezést használ (vett át), de legalább két értelmezésében is a magyart használja: világ és mező!

MAGYAR	–	ANGOL
Föld (mint világ)	–	World
Föld (bolygó)	–	Earth (planet, globe)
föld (termőföld)	–	soil
föld (mező)	–	field
földszint	–	ground

gravetti műveltség emberei is, amit a gyér magyar–finn nyelvi rokonság miatt a glottokronológia is megerősít. Lásd Cser Ferenc, Darai Lajos: Fontos tudományos tanácskozás elé. Acta Historica Hungarica Turiciensia 37/1. 2022.

https://epa.oszk.hu/01400/01445/00065/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2022_1_860-942.pdf.

¹⁶ Times Régészeti Magazin. Szerk. Colin Renfrew. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1994. 87. o.

földtan	–	geology
földműves	–	ploughman
földmunka	–	excavation
földel, elföldel	–	bury, inhume, grounded
földrész	–	continent
földönkívüli	–	extraterrestrial (Terra)

3. A MaG és SZeM gyök

A **MaG** az egyik ősgyök a magyar nyelvben, melyből rengeteg szó, egész szóbokor ki tud nőni. Alapjelentése a kezdőállapot, forma, mag, amiből bármi kinőhet, rendeltetésének megfelelően, minden élő alapformája: mag-zik, mag-vas, mag-zat, mag-am, mag-om, mag-án, mag-ányos, mag-as, mag-os, mág-us, mág-ia, mag-asságos, mag-asztos, mag-yar, s így tovább.

MaG és SZeM különleges kapcsolata:

A *mag* és *szem* szavaink kapcsolatrendszerre rendkívüli mély összefüggéseket mutat meg. A *szem* szó nem csak a látószervünk kifejezésére szolgál, hanem felcserélhető a *mag* szóval is, pl. **búza-szem = búza-mag**.

A növényi magok alakja a szemhez hasonló, minden gabonának szeme van! Az „egyszem gyermekem” kifejezés nem azt jelenti, hogy egyszemű gyermekem van, hanem hogy egyedüli utódom, *magzat*om ő.

A *személy* szavunk egy élő emberre vonatkozik, ő is egy *magzat*ból vált emberré, személylé. „*Magamat* képviselem, *egyszemélyben*.”

Ezekből következik, hogy a *mag* és a *szem* azonos értelmű a magyar nyelvben, mind alakját, mind használatát tekintve meglehetősen indokoltan.

Különbség azért mégis van, **mélység és MAGosság** tekintetében. A **semen** (latin, ejtsd szemem) jelentése: **mag**. A latinban ez a szó hangalakjában, és képi- fogalmi jelentési tartalmában is tökéletesen megőrizte a magyar „szem” gyököt. A magyarban azonban a szem többértelmű, jelent érzékszervet, növényi alapegységet, illetve használjuk még különböző összefüggésben is. (Például egy szem gyermek, szemem szedett hazugság stb.) Ebből is látszik, hogy az ősi magyar **szem** szó semmiképp nem a latinból, vagy más nyelvből átvett, mivel alapvető, szerves jelentéstartalmat hordoz, a szó szoros és átvitt értelmében is. Kizárt dolog, hogy e nyelv használói ne tudták volna megnevezni saját életfontosságú testrészüket, vagy egy növény magját mindaddig, míg azt valamilyen más nyelvből valaki át nem adta volna számukra. A „semen” latin szó viszont nagy bizonyossággal nem az alapvetően latin alapszókinsz része, annál is inkább, mivel a latinban a magnak, mint szemnek (lásd pld. búzaszem) több szinonimája is van.

SZEM-en a magyar nyelvben a következőket értjük: szem mint emberi, állati, növényi szerv, avagy MAG, mint pld. búzamaz

Fizikai értelemben a szem és a mag viszonya a következő módon KÉPezhető le: A SZEM a MAG éretlen állapota. A MAG a SZEM érett állapota. Egy példa: egy búzakaralásban ott vannak a búzaszemek, melyek már magukban hordozzák a magság, vagyis a termőképesség teljességének az állapotát. Azonban a búzaszem meg kell érjen ahhoz, hogy *magsága* ki- és beteljesedhessen, vagyis termőképes maggá válhasson, hogy a búza lényegisége általa és benne, MAGában újjászülethessen. A „szem” tehát magában hordozza a „mag” minden lehetőségét, de termő és teremtő csak akkor lehet, ha megéri. Szellemi értelemben az emberi lényre a fenti analógia a maga teljességében alkalmazható.

Metafizikai értelemben a szem és a mag viszonya a következő módon KÉPezhető le: A SZEM-éj (személy, egyed, ego) a MAG-ság „éretlen” állapota. A MAG-ság a SZEM-éj „érett” állapota. Korunkban egyre értelmezhetetlenebbé válik a Mindent Látó Szem valódi jelentésstartalma, köszönhetően ab teljesen anyagi szemléletben kialakuló emberi, tudati valóságtereknek.

A magyar nyelv kristálytisztán hordozza MAGában a magyarázatot, méghozzá a maga képviségében. A szem és a mag ugyanis ugyanazon őskép része, egyik nincs a másik nélkül, egyik MAGában foglalja a másikat. Az emberi szem nem a szellemi értelemben vett látás, hanem a fizikai értelemben vett érzékelés eszköze. Ez a legmélyebb evidenciák egyike volt a mai kor paradigmáját megelőző paradigmában kiteljesedett EGYség-tudatú kultúrákban. Ezen kultúrák szellemi maradványa ma is újraépíthető, de ezen mentális „régészkedés” önmagában csak ésszerű magyarázatokat eredményezhet.

Sokkal egyszerűbb és kézenfekvőbb módon őrződött a nyelvünkben meg azon ősi szellemi tudás, miszerint a Mindent Látó Szem tudati minőség, mely a valóságban annyit tesz, hogy az emberi tudat ébredések láncolatán keresztül képessé válik az anyagtudatú fizikai, érzékszervi érzékelés, tudatforma meghaladására, lelki-szellemi értelemben vett kiteljesedésre, vagyis a tudat ráébred az önMAGában lévő isteni valóságra. A szem meg- és magérik, MAGgá érik, MAGérett lesz, MAGába visszaér és így egy teljesen más tudati minőségben lesz képes átlátni az addigi valóságot. A Mindent Látó Szem a tudat MAGság állapota, melyben minden – megnyílása előtt szerzett megélés, élmény, tapasztalat – egy egészen más tudati térbe kerül át, melyből szemlélve átláthatóvá, megérthetővé, önMAGától értetődővé válik a valóság természete, működése és a dolgok közötti magasabb rendű összefüggések, viszonyok RENDSZERE. EGY és EGYetlen. A Mindent Látó Szem valódi jelentése: látás Isten szemével. Ez a látás akkor nyílik meg az érzékelésen túl, amikor a tudat beavatódik a személyes, egyedi, egyéni megélések következtében az isteni valóság természetébe. A valódi látás nem érzékszervi észlelés, hanem a dolgok lényegének közvetlen értése, mely értés önMAGától, önMAGában jön létre a beavatódott tudaton belül.

Még jobban elmélyedve a teremtés magyar nyelvi rejtelseibe: a teremtéshez női minőség kell, de férfi is. Folyamatleírással így néz ki: **MAKK→MAG→MAGzat→SZEMély**.

Egy példa, s talán a legszakrálisabb:

1. magam (magom) – mint fizikai entitás, test jelenség melyre utalok a használatakor;
2. magom – lelki értelemben vett entitás, melyre utalhatok, éncentrumom, melyből a relatív világ valóságát, relatív részként szemlélem;
3. MAGom – a Lét tudatban felismert, abban feltáruuló köz-ÉP-PONTja, metafizikai értelemben azonos ISTENnel.

Az evolucionista szemlélet akadály ennek a megértésében, s ma az emberiség többsége, még a magát vallásosnak, vagy „spirituálisnak” vallók tömegei is ezen keresztül értelmezik Istent. Ez abszurd. Ezért nem érhető meg az 1. és a 2. réteg, mert azt gondolják, pld. a 2. réteg az 1. evolválódása. Ez hamis perspektíva. Az 1. réteg már a 2. alászállása, a 2. pedig a 3. alászállása és megnyilvánulása a 1. és 2. rétegben. Három a magyar igazság. Vajon miért is?

A metafizikai szemlélet lényege durván leegyszerűsítve: Létezik az Abszolútum, aminek minden a része, de az Abszolútum nem valamiféle eleve létező részek összetevődése által VAN (lásd atomista–materialista szemlélet), hanem a részek végtelen sokasága az Abszolútum eleve létező tartalmainak (ideák, formák stb) megnyilvánulása, vagyis végtelen sok részre való bomlása által létesül.

EGY-ÉN, MAGom és SZEMem:

Amikor a tudatos önátélésben létrejön, megvalósul a status solipsisticus (az EGY-ÉN-MAGosság személyes átélése) akkor tudatom minden objektumának a forrását önMAGamban azonosítom, ezért személy már csak egy marad: én MAGam, mivel minden létező személyessége feloldódik annak központi szemlélőjében, vagyis énMAGomban. A személyes és a személytelen ebben az aktusban visszatér a Személy Felettibe, az EGY-ÉNbe. Az EGY és EGYetlen valós, minden személyes, egyéni én középpontját képező tudat és lélek MAG, önMAGom lényege ugyanis az a SZEM, az az abszolút SZEMlélő, amely minden személyes valóság szemlélője. Az egyéni, személyes, egyedi én (EG-Ó) köz-ÉP-PONTja, mely saját tudatom középpontja is (EGY-benn) az a MAG, az a SZEM, mely azonos minden létezőben. Az Abszolútum így száll alá önön EGY és EGYetlen, oszthatatlan valóságában, hogy önMAGában megMÁSulva, önön Valóságát számtalan egyéni nézőpontból SZEMlélhesse. Nézőpont tehát végtelen sok létezik, de minden személyes nézőpont középpontjában, központi MAGjában ugyanaz a SZEM-ÉLYtelen, Személy Feletti SZEM figyel, és megfigyel.

Amennyiben az Abszolútum egyszerre SZEMélyes és egyszerre SZEMélytelen létező, úgy ennek a paradoxonnak a feloldhatósága megtalálható, átélhető MAGában az Emberi Lényben. Személyként ugyanis minden személyemtől különböző nézőpont valójában nem más, mint egy számomra, MAGam számára mindaddig személytelen szemlélet, ameddig annak személyessége MAGomban meg nem születik, mint az EGY-ÉN, az EGY MAGától, MAGamtól elidegeníthetetlen része. Az EGY sokká, MÁSSá válik a személyességek végtelen lehetőségeiben, hogy a SZEMélyességnek – énMAGam tudati középpontjának átélése által létrejövő – a minden személytelenséget újraegyesítő felismerésében, minden személyesség MÁSSágának a forrását önMAGamként, önMAGom, oszthatatlan, egy és egyetlen tudati közÉP-PONTjaként önMAGában, az EGY-ÉNben újraEGYésítse.

A MAG és a SZEM jelentése a spirituális szolipszizmusban, a magyar nyelv metafizikai valóságában mélyen kódolt viszonyt tár fel (metaMAGfizika). A MAG és a SZEM nyelvünkben analóg fogalmat takar. Ugyanakkor e két szó analóg viszonyában láthatóvá válik a figyelmes SZEMlélőnek, hogy MAGom SZEMlélek, vagyis a MAG egyben SZEM, a szemlélő. A MAG és a SZEM – az EGY ŐS-Tudat és EGYetemes Lélek, a Teremtő ŐS-TEN Lelke – azonos minden létezőben, mely az egyedi ének, a MÁSok végtelen sokaságát, mint nézőpontok, SZEMléleti lehetőségek végtelenségeként képes szemlélni önön valóságát. Ez a májá születése, hiszen az EGY és EGYetlen VALÓ önMAGától különvált nézőpontokból tekintve SZEMléli önMAGa EGYetlen valóságát, az egyedi, egyéni ének nézőpontjaiként alászállva, megtestesülve saját végtelenségében. Miközben EGY, önMAGa SZEMlélésében Végtelen, miként az önMAGában önMAGától, tudati és lelki elkülönültségben megszülető SZEMléleti pontok lehetősége végtelen. Minden végtelenség középpontja azonban MAGa MAGunk, A SZEM, mely általam és bennem (általunk és bennünk) önMAGára tekint, önMAGát SZEMléli minden létezőben.

A Belső Napunk, Napisten, Isten SZEMe, MAGunkban ragyog. Szemünk valódi fénye: Ő, énMAGom létének Ura. MAGúr és SZEMúr. EGY-MÁStól elválaszthatatlanul. Minden csillagában az Égnek a végtelen EGY figyel, önMAGában, önMAGunkban, önMAGát és önMAGunkat. Mi a közŐS magomban és ŐS-TENben? A MAGunk. Mert a MAG, az a SZEM, mely megMÁSulhat, megsokszorozódhat, de MAGát bárhogyan SZERezze és bárhogyan SZORozza: mindig EGY MAGa marad. A Teremtésben a Teremtetlen, a születésben a Születetlen,

a mulandóban a Múlhatatlan, a halandóban a Halhatatlan. Túl a Léten és a Nemléten, minden REND-SZER szerzője, Forrása és Ura, MAGunk örök, figyelő, szemlélő SZEMe.

A MAG ősgyök és hangtani változatai megtalálhatók a világ számos nyelvében, hasonló jelentéssel. MAG szavunk és az idegen nyelvek:

MAG / MAGZAT = magyar = az élet alapja. kezdete

MAGNA = ang.. fr.. lat.. = nagy. hatalmas szláv. görög

MAGISIRATE = ang.. fr.. stb. = előjáró. hatalmasság

MAGISIRATIRA = ang.. fr.. stb. = központi. hatalmi iroda. előjáróság

MAGISTER = ang.. fr.. stb. = mester

MAGNIFICO = ang.. fr.. stb. = csodálatos, óriási

MAGNIFICENT = ang.. fr.. stb. = csodálatos, óriási

MAGNATE = ang.. fr.. stb. = hatalmasan. nagyon gazdag

MAGNITUDE = ang.. fr.. stb. = hatalmas méret

MAGNIFY- = ang.. fr.. stb. = nagyítás

MAGNIFICATIO = ang.. fr.. stb. = nagyobbítás

MAGNUM = ang.. fr.. stb. = nagy méret

MAJOR, MAJORITY = ang.. fr.. stb. = főtiszt. nagyság, többség, őrnagy

MAJESTATE = ang.. fr.. stb. = fennséges, királyi

MAJESTY = ang.. fr.. stb. = őfennsége

MAGNUS = ang.. fr.. stb. = a hatalmas

MAGIA (MAGIC) = ang.. fr.. stb. = csoda, varázslat

MAGI (bibliai három királyok) = ang.. fr.. stb. = nagy tudósok, király) szent nagyok

MAH – MAGI = indiai. perzsa = hatalmas, fennséges

MAHÁN (MAKHAN) = pak.. ind. = nagyság. hatalom

MAHA, MAHARADJA = ind. = nagy király, hatalmas úr

MAHATMA = ind. = nagy szent, látó

MAHABHARATA = ind. = hatalmas szent eposz

MAHDI = arab. iráni stb. = hatalmas, megváltó

MAHOMET, MAHMUD = arab. török. iráni = hatalmas próféta, Mohamed

MAGAS, MAGOS = magyar = fennkölt, hatalmas.

MAGASZTOS = magyar isteni

MAGAM, MAGAD, MAGA, MAGUNK. MAGATOK, MAGUK = önragozás

MÁGUS – MAGAS – MAGUS (MAGÖC) = hunpártos tudós, a hatalmasok papja

MAGY – ÁR vagy MAH-GAR – azaz MAGYAR = az első, a nagyok árja – áradata – garja – (tömege) = a hatalmasok tömege

A MAG, MAR, MAH, MAK, MA kezdetű szavak a világ minden nyelvén a legszebbet, legfennköltebbet, legértékesebbet, leghatalmasabbat, legcsodálatosabbat jelentik, ezt tőlünk, a magasok népétől, a magyaroktól kapták.

Ide kapcsolódik még a magyarság, magosság, mágusság vélhető legősibb eredete is.

A magyarság, magosság, magság, mágusság egyáltalán nem biztos, hogy férfiakhoz köthető eredendően, hanem NŐI minőség! Emlékezzünk rá, hogy Kr.e. 5700 körül a Kárpát-medencei eredetű "vonaldíszes kerámia" műveltségét is többnyire fiatal női csoportok terjesztették szét Európában (lásd régészet - aranykor). Az eredeti magyar világnézet anyahitű, nőelvű, matriarchális. Ez megnyilvánul a magyar nyelv nagyon ősi rétegeiben is: MAG = SZEM (e két szó értelmében azonos, pl. búzamaz - búzaszem, magam - személyem stb.). No és hol jelenik meg a

mag/szem eredeti állapotában? A **mag** az anyagi lét kezdőállapota. A **magzat** a nőben van. A mag/szem a növényeknél van. A **nő**-vény **nő**-i minőség. Szem - szemere - **szem**érem(ajkak) - és mi van a szeméremajkak között? Egy **szem** alakú aranykapu... lásd a magyar tulipán ábrázolásokat. Ezek egyértelműen a női nemiszerv ábrázolásai művészi szinten, a **magság** forrása, ahonnan a **személy** kibújik. Véltetően ez a valódi, és legősbibb magosság, mágusság... Tehát ebből a női magosságból, anya-tiszteletből, termékenység-tiszteletből eredhet a magyar népnév, azaz a MAGar, vagy MAGor, vagy MAGór formában. Ennek persze lehetnek számtalan változatai, de a *mag a lényeg*.

4. Az EGY gyök jelentősége a magyar nyelvben

Most volt a tavaszi napéjEGYenlőség, amikor a: **Nappal = Éjjel**. Vagyis kiEGYenlítődik.

Tudjuk-e, hogy a **magyar nyelvben az EGY sokszor azt jelenti: KETTŐ** (vagy több)?
Micsoda?! Például:

- **EGYENLET**: két oldala van, de így EGYenlő.
- **EGYÜTT**: legalább ketten kellene hozzá.
- **EGYÜTTES**: legalább ketten alkotnak egy csapatot.
- **EGYBE kelnek**: két fél összeházasodik (felek: fél (férj) és feleség).
- **EGYENLEG, EGYENSÚLY**: két dolog/fél közti kiEGYenlítődés.
- **EGYVELEG**: egy-vel-egy, tehát legalább két összetevő egyesülése, összevegyítése. Előtéttel: vEGYes, vEGYít, vEGYül, vEGYület: szintén valamilyen elemek egybekeverése, egybeoldódása.

Nem véletlenül tartják sokan úgy, hogy a **magyar a matematika nyelve**. A nyelvünk szervesen kódolja szóképzésében a matematikai és természeti törvényeket:

- A magyar észjárásban az EGY = EGÉSZ. Az egészséges embernek két szeme, két füle, két karja, két lába van. Aki félszemű, félkarú, féllábú az nem egész (nem egységes), az együgyű is féleszü. Mi a kettes számrendszerben gondolkodunk a nyelvünk által.
- A magyarban a FÉL tehát nem csak egy törtet jelent, hanem valaminek a párját is (pl. feleség, ügyfél). Ez azt sugallja, hogy a világképünkben az EGÉSZ az alapállapot, és minden, ami magányos, az csak "fél".
- Az EGYED szó is ebből ered. Az egyed a rendszer legkisebb, tovább nem osztható egysége (matematikai elem).
- Az EGYHÁZ, EGYETEM szavak is mind a "közös nevezőre hozást", az egységbe tömörítést fejezik ki.

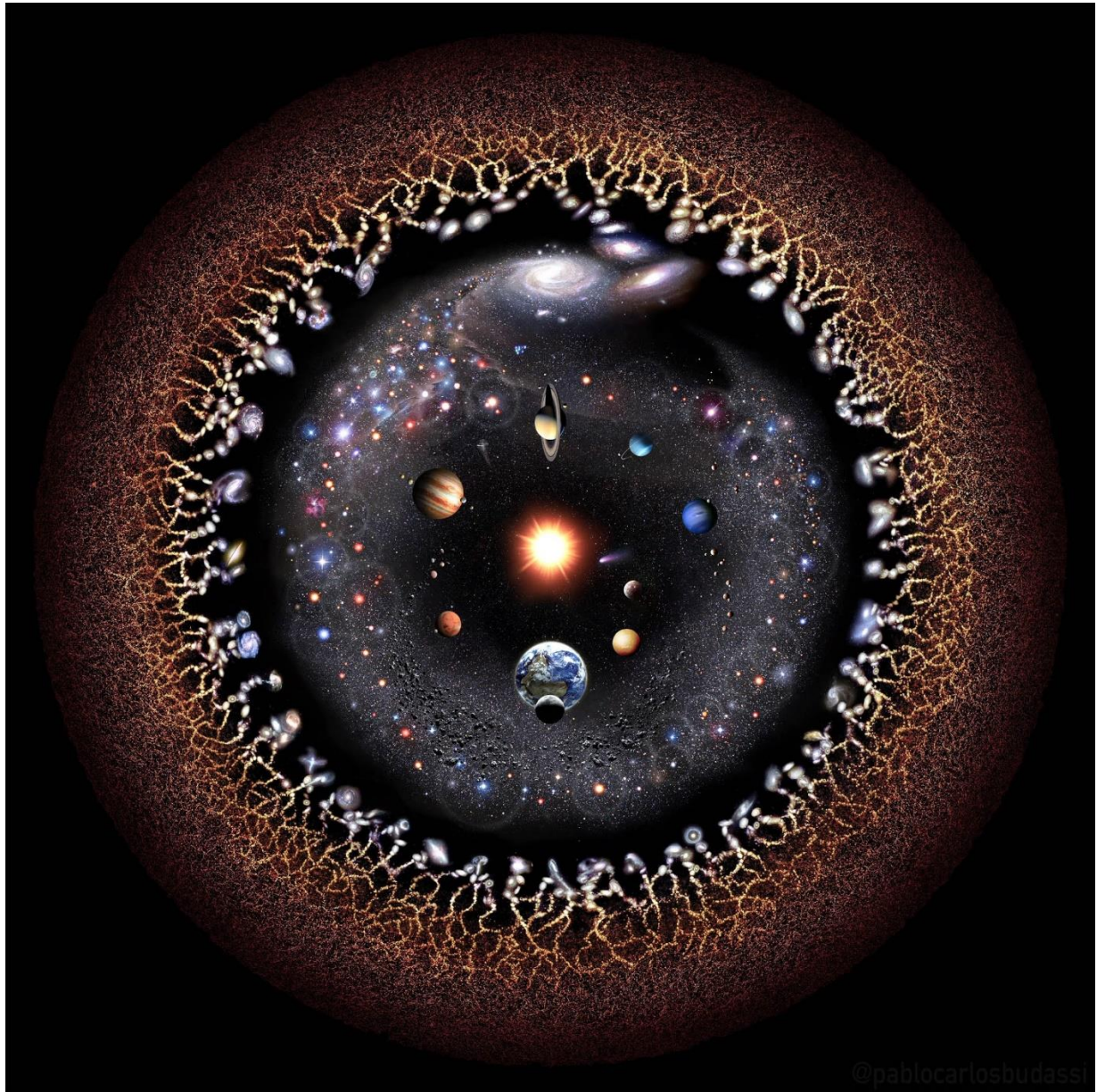
Az EGY gyök majdnem 400 szavunkban benne van, mind ugyanarra az egy jelentésre utalva, és ebből legalább 100 olyan, amiben érzékelhető a fenti matematikai összefüggés. A magyar nyelvben az „egy” nem csak egy számnév, hanem az egyik legtermékenyebb, legegységibb, legeredetibb gyök is, nyelvünk logikai teljességének talán a legerősebb bizonyítéka. A fogalom az alapszámon túl egy teljes filozófiai és rendszerszintű koherenciát alkot (Egység, Egyenlőség, Egészség, Egyetem, stb.), ami a periférikus nyelvekben soha nem fordul elő.

Példák a szóbokor kiterjedtségére: *egész, egészség, egyed, egyedül, egyesül, egyeduralkodó, egyensúly, egylényegű, egymaga, egymás, egypólusú, egyaránt, egyáltalán, egybeesik, egybeforr,*

egybehangzik, egybeköt, egybeolvaszt, egyen, egyenetlen, egyenleg, egyenlet, egyenlítő, egyenlő, egyenrangú, egyensúly, egyesít, egyesülés, egyetemes, egyetlen, egyértelmű, egyetértés, egyetem, egyforma, egyhangú, egyke, egyrészt, egyszersmind, egysejtű, egyszínű, egyszerű, egyszer, egység, egységes, együttes, együtt, egyveleg, elegy, egyelőre, kiegyenlít, kiegyezés, megegyezés, mindegy, világegyetem, vegyület, stb.

Az EGY tehát a magyar nyelvben a teljességet jelenti:

EGY= EGÉSZ = EGYSÉG = TELJESSÉG

Pablo Carlos Budassi: A megfigyelhető univerzum logaritmusos ábrázolása.¹⁷

¹⁷ https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Extended_universe_logarithmic_illustration_%28English_annotated%29.png.

Az „egy” számnévként Európa indoeurópai nyelveibe is bekerült, különösen a szomszédokhoz. Az orosz *ágyin* (odin) és a szláv *jedin* hangalakja hullámterjedési torzulást mutat. A magyar EGY (egyszerű, tömör gyök) a magyar gyök tisztaságát hangsúlyozza, míg a szlávban J- (J-edin) előtéttel egészült ki, a gy pedig átalakult d-vé, mivel a „gy” hang kiejtése a nem magyar nyelvűeknek rendkívül nehéz: EGY -> ED. Bár maga a számnév beépült, a legfontosabb megállapítás áll: a szlávban az EGY-ből képzett szavak teljesen hiányoznak (nincs Egenlít, Egész, Egyszerű az EGY gyökből).

Ezt vajon miért nem látja az akadémiai nyelvészet? Ott van az EGY számnév egy jó nagy körben! Az EGY/EDJ beépülése (terjedése) a Kárpát-medencei Centrum rendkívül korai, stabil és meghatározó nyelvi hatását igazolja a szomszédos népekre.

A EGY az „indoeurópai” nyelvekben.

